

Pärskeitä

Ressun lukio Maaliskuu 1995

Hinta 5 mk

PÄÄNKIRJOITUS

Tässä sitä taas ollaan. Vuosi on vaihtunut, ja kun teillä on tämä lehti käsissänne, on Ressu jälleen sanonut hyvästit abeilleen ja saanut nähdä uudet wanhat. Jokaisesta on vihdoinkin tullut myös todellinen euroRessu, joten onnea vaan itse kullekin. Tämänkertaisia aiheitamme ovat tietysti abiturienttiemme asema nyky-yhteiskunnassa (vanha fraasi "Kun abit lähtee, mitä jää", näyttää pitävän edelleen paikkansa) ja filosofista maailmankatsomusta raotetaan Esa Saarisen haastattelussa. Opettajistammekin on muutama yhä jututtamatta, joten sarja jatkuu vielä tämän kevään. Pääteemaksi olemme kuitenkin valinneet huumeiden käytön. Tässä lehdessä tätä vakavaa ongelmaa käsitellään yleisellä tasolla, seuraavassa numerossa perehdymme huumeiden käyttöön Ressussa. Toimituksemme etsii jatkuvasti uusia toimittajia ja kaikki jutut, mielipiteet ja kokemukset ovat tervetulleita. Toivottavaa olisi, että tämä käynnistäisi yleisen keskustelun aiheesta, sillä huumeet ovat myös Res-sun arkipäivää. Rumaa mutta totta. Olen toiminut tämän lehden päätoimittajana yli vuoden, siitä lähtien kun sanomalehtikurssilla syntyi ajatus herättää koulun kauan ruususenunta nukkunut lehti jälleen henkiin. Paljon on työtä tehty: mainoskontaktit oli solmittava, hyviä kirjoittajia löydettävä, hankittava paino etc. Nyt minun on kuitenkin aika antaa tilaa muille, joten sekä päätoimittajan että toimitussihteerin työt siirtyvät uudelle sukupolvelle. Onnea matkaan! Kiitän vielä kaikki niitä kirjoittajia, mainoksenhankkijoita, mainostajia, opettajia, puhtaaksikirjoittajia ja koulun muuta henkilökuntaa, jotka ovat mahdollistaneet tämän koulumme hengentuotteen syntymisen. Olette tehneet upeaa työtä. Parantamisen varaa on kuitenkin aina, joten siitä sitten vaan... FAREWELL AND TAKE CARE OF YOURSELVES!

Päätoimittaja Petra Artimo

Sisälmysluettelo

SIVU 2: TÄMÄ TÄSSÄ

SIVU 3: HISTORIAA LEHTIENSIVUIKKA

SIVU 4: MUUMIMONISTEIN Á LA MORÉN

SIVU 6: LAUMA-TÄTI

SIVU 8: ABIEN TILITTYÄ

SIVU 10: MIHINKÄSSITTEN?

SIVU 12: ABITPÄIVÄKISSA

SIVU 13: ERÄS ILTAPÄIVÄKANDISTI

SIVU 14: ÄNI

SIVU 16: JUPPIHOBINAKURI

SIVU 20: 6 KYSYMYSTÄ PILVESTÄ

SIVU 21: HUUMEINFO

SIVU 24: MEDIAFIDSOFI KOULUSSAMME

SIVU 27: APUA PUHEENPITÄJILLE

SIVU 28: LONTOO

SIVU 29: TAIJUMPPA

SIVU 30: VANHEMMAT SUKS

ME TEIMME SEN!

Päätoimittajat: Petra Artimo, Inari Helle
Toimitussihteerit: Matias Jaskari
Jutut: Petra Artimo, Hanna-Leena Honkaniemi, Juha Huiskonen, Hanna Janhunen, Toni Kammonen, Helena Liikainen, Karoliina Luoto, Kalle A. Ojala, Taina Roine, Ville Salmi, Heli Suominen, Henna Tyynismaa, Laura West
Kuvitus: Jimi Henell, Laura West, Inari Helle
ATK: Matias Jaskari
Taitto: päätoimittajat

SE MAIKKA ON DILLE!

Nuorisolla on aikojen alusta asti ollut oma jatkuvasti muuttuva kielensä eli slang. Syinä voisivat olla nuorten halu erottua ryppyotsaisista vanhuksista ja tulla huomatuksi. 90-luvun stadilaisella on käytössään monia lainasanoja, jotka on omaksuttu median välityksellä muista kielistä, pääasiassa englannista. Suomen kieli ei enää riitä vaan kansainvälisyys on COOL. Mutta tiesitkö, että Tallinnassa lukiolaiset lainailevat suomea? PEKKA on lyhyt, paksu ja humalainen suomalainen mies, joka puhuu ja nauraa hyvin kovalla äänellä (Viro-Säätiön julkaisema kalenteri 94-95).

Muotisanat vanhenevat nopeasti. Monet unohtuvat, jotkut muuttuvat jokapäiväisiksi ja muutama palaa uudelleen muotiin vuosien kuluttua. Ressun seinät ovat varmasti vuosien aikana kuulleet jos jonkinlaista slangia. Eräässä Pärskeiden numerossa sanoja selitettiin tähän tapaan:

MAIKKA = Opettaja. Katso seuraava (tietenkin on poikkeuksia).

DILLE = Omituinen ihminen. Usein kuulee heidän omistavan kaupunginosan - Lapinlahden. Emme tiedä - ei nähkääs ole tullut käytyä.

KOISIA = Tarkoittaa nukkumista. Hyvin suosittua koulussa, varsinkin entisen ruotsin opettajan tunnilla.

LUKEA = Jotain aivan erikoista. Kerrotaan olevan koululaisia, jotka lukevat. Emme ole sattuneet näkemään.

KASVISTO = Laitos, jossa kahden kannen väliin on kerätty ostettuja, lainattuja, vaihdettuja ja kenties itsekin kerättyjä kukkasia.

HUUMORI = Asia, jota opettajat eivät ymmärrä.

PETTERI = N.k. todistus. Monelle moderni huonekalumainos.

PIISKAAMINEN = Eräänlainen todistustenjaon jälkeen kotona järjestetty roomalaisen triumfin ja 'Villin lännen intiaanianssin' välimuoto. Usein kunnioitetaan tapahtuman muistoa pitemmän aikaa seisten.

KAVERI = Toveri - ei kuitenkaan poliittisessa mielessä.

DIVARI = Paikka, jossa lauantaitsin saa isän kellolla tanssiaisrahaa.

IKÄNUNNA = Ikävä laitos. Viime vuosisadan mallinen tyttölapsi. Tanssii huonosti.

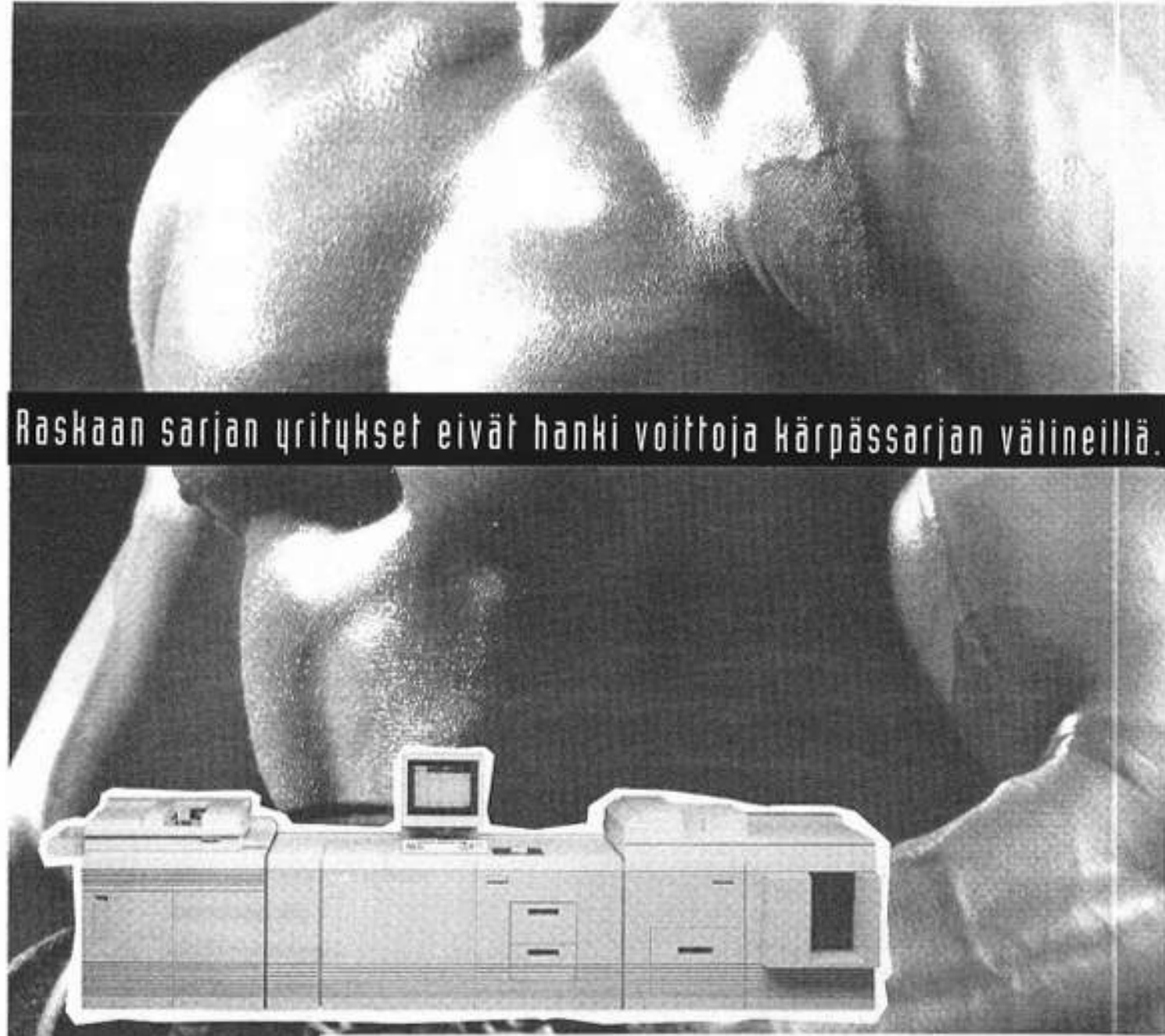
RAKKAUSASIAT = Asioita, jotka vaativat paljon rahaa. Elokuviissa nähdään, miten läheisesti rakkaus ja puhtaanapitotyö liittyvät toisiinsa.

Kaikki ei poikakoulun ajoilta ole muuttunut. Elokuviissa nähdään edelleen miten läheisesti rakkaus ja puhtaanapitotyö liittyvät toisiinsa, mutta kuinkas olisi käynytään, jos tätä tapahtumaa oltaisiin voitu todistaa Ressun käytävillä kuten nykyään ja vielä kahden Ressun esittämänä.

Henna Tyynismaa

MUUMIPEIKKOJA MONISTEISSA

Raskaan sarjan yritykset eivät hanki voittoja karpässarjan välineillä.

Yrityksiä, jotka ovat eniten riemuinneet Rank Xeroxin uusista tulostus- ja painetusjärjestelmistä, on kahdenlaisia.

On niitä raskaan sarjan yrityksiä, jotka lähettävät kasapäin esimerkiksi laskuja, tiedotteita ja suoramainoksia. Niille Xeroxin suurteholaserit ja markkinoiden ainoa tuotantotehoinen Postscript-tulostin, DocuPrint, ovat tuoneet mahdollisuuden helpompaan personointiin, lisävärin käyttöön ja ketjulomakkeista vapautumiseen.

Ja on niitä yrityksiä, jotka tekevät tuoteluetteloita, hinnastoja, kurssiaineistoja ja kirjoja. Niille offset-tekniikan korvaava digitaalinen painokone, DocuTech, on tuonut mahdollisuuden painaa kirjaa vaikka vain yhden kappaleen, jollei useampia tarvita.

Kaikkille yrityksille yhteistä on ollut halu tehdä rahaa. Ei painamalla, vaan lisäämällä tuottavuutta ja hävitämällä varastot tyystin.

Heluatko kuulla lisää? Kutsu itsesi heti puolen päivän seminaariin soittamalla numeroon (90) 525 1324. Se on hyvä tapa siirtyä raskaaseen sarjaan, jollet jo kuulu siihen.

THE DOCUMENT COMPANY
RANK XEROX

Maaria Morén, 27, on Ressun opettajakunnan kuopus. Vouden rinnalle noussut hahmo, uusi ruotsinmaikka, on oppilaiden keskuudessa vielä aika tuntematon henkilö. Pärskeitä päätti ottaa selvää tästä pienikokoisesta opettajattaresta. Keskustelutuokio käytävällä oli lyhyt mutta ytimekäs.

Maaria Morén valmistui opettajaksi vasta viime keväänä eli vuonna 1994. Hän opiskeli kahta kieltä, sekä ruotsia että saksaa, kokonaiset seitsemän vuotta.

HL: "Kuinka päädyit tälle alalle?"

MM: "Jo ala-asteella päätin, että minusta tulee opettaja. Kesätyökokemukseni pankissa vain varmistivat päätöstäni."

HL: "Mistä sait innostuksen kielin?"

MM: "Perheelläni oli kesäpaikka ruotsinkielisellä alueella. Ystävieni siellä puhuivat ainoastaan ruotsia. Päätin, että aion oppia puhumaan ruotsia yhtä hyvin kuin he. Siitä kaikki varmasti sai alkunsa. Saksaa opiskelin, koska kielten opettajan on hallittava kahta kieltä."

HL: "Joskus tunneilla sanoit, että olet asunut Ruotsissa. Milloin?"

MM: "Opiskelin Upsalassa yhden lukuvuoden ruotsia. Koko lapsuuteni vietin Suomessa."

Maaria kertoo, että hän on paljasjalkainen helsinkiläinen. Koti on aina ollut Helsingin keskustassa.

HL: "Kävitkö sinä Ressun lukiota?"

MM: "En. Pääsin ylioppilaaksi Etu-Töölön lukiosta. Asuin koulun lähellä ja koska kaikki ystävänikin menivät siihen lukioon, tuntui se oikealta ratkaisulta."

HL: "Pidätkö Ressussa työskentelemisestä?"

MM: "Kyllä, tämä on mukava koulu."

HL: "Entäs ihmiset?"

MM: "Minun on helppo tulla toimeen Ressujen kanssa, sillä olen itse viettänyt nuoruuteni näillä seuduilla. Ymmärrän heidän ajatuksenjuoksuaan. Samaa ikäluokkaa olevia opettajiakin löytyy, joten juttuseuraa ei puutu opettajainhuoneen puolelta-kaan."

Maaria tekee paljon töitä oppituntien eteen. Värik-

käät opetuskalvot ja piirustukset monisteiden nurkissa alkavat olla opettajattaren tavaramerkkejä.

MM: "Pidän kaikesta kauniista. Monisteet ilman kuvitusta ovat mielestäni tylsiä. Ja sitä paitsi on hauskaa näperellä oppilaille kaikkea pientä."

Pettymystä on tuottanut oppilaiden laiskuus.

MM: "Olen itse aina ollut ahkera ja siksi minun on vaikea ymmärtää ihmisiä jotka eivät viitsi työskennellä. Tässä maailmassa ihmisen pitää oppia tekemään töitä. Omaksi parhaaksihan se vain on."

Koulun ulkopuolella Maaria on naimisissa oleva nainen. Perheeseen kuuluu kolme jäsentä: Maaria itse, hänen miehensä ja Riku-koira. Maaria sanoo, ettei elämä koulun ulkopuolella oikeastaan paljoa eroa koulussa olost.

MM: "Samoihin naamoihin sitä törmää kaikkialla. Oppilaista ei eroon pääse vaikka haluaisikin!", Maaria naurahtaa.

Helena Liikanen

Laura-tädin kyselytunti

- Laura Collanin haastattelu

"Tämä onkin ensimmäinen kerta, kun minua Ressussa haastatellaan.", toteaa alati hymyilevä ja innokas historianopettajamme Laura Collan kulkiessamme kohti haastattelustudion väliaikaisvirkaa toimittavaa opetusvälinevarastoa. Aikaisemmin Laura on saanut äänensä kuuluviin mm. Helsingin Sanomiin ja Nykypäivään, muttei vaatimattomuuttaan haluaisi enempää tapauksista kertoa. Jätämme siis aiheen ja siirrymme yhtäjalkaa sekä varastoon, että varsinaiseen haastatteluun.

Muutakin kuin opettaja

Laura Collanille historian opiskelu oli itsestäänselvyys. Perhetausta vei jo varhain näiden aineiden pariin. "Mitä enemmän luin, sitä enemmän kiinnostuin. Historia, yhteiskuntaoppi ja oikeustiede ovat sellaisia aineita, jotka antavat tietoa elämään ja osallistumiseen." Mukavimmat kurssit opettaa ovat yhteiskuntaoppi (H7) ja Suomen loppuhistoria (H6). Niillä on tärkein osa Suomen nykyisen yhteiskuntaelämän ymmärtämisen oppimisessa." Itse Laura on näyttänyt esimerkkiä osallistumisesta olemalla kunnallispolitiikassa mukana. Hän istui kaksi kautta kaupunginvaltuustossa varajäsenenä, Kokoomuksen riveissä, mutta "Puuha tympäännytti!". Sen lisäksi Laura on ollut sosiaalilautakunnassa. Nykyään hänen kunnallinen luottamustoimensa on Helsingin kaupunginmuseon johtokunnan puheenjohtajan toimi, jota hän on hoitanut jo 12 vuotta. Sen lisäksi hän on Helsingin käräjäoikeuden lautamies (anteeksi kaikki feministit, tarkoitin tietysti lautapersoonaa). Muuten hän seuraa yhteiskunnallisia asioita seuraamalla uutisia ja lukemalla lehtien lisäksi kirjoja. "Varsinkin nyt Kekkonen kauden avauduttua on ilmestynyt paljon mielenkiintoisia, tuosta ajasta kertovia kirjoja."

"Siviilipersoona"

Siviilissä Laura Collan on vanhan helsinkiläisen porvarissuvun jäsen. Collan-nimikin on suojattu niin ettei omaa nimeään voi muuttaa siksi ilman suvun lupaa. "Kasvoin oikein lämpimässä ja mukavassa perheessä" Nykyisen perheen muodostaa koira Elisabeth, joka on saanut nimensä Englannin kuningatar Elisabeth I:n (1533-1603) mukaan. Sen pentujen nimiksi tulivat Romulus, Remus ja Octavia. Voidaan siis hyvällä syyllä sanoa, että historia seuraa Lauran mukana. Viime vuoden veroäyriään ei Laura veronpalautustenkään aikaan sattunut muistamaan, mutta veroprosentti oli kohtuullisesti siinä 48. Lisätuloja ei hänellä kokouspalkkioita lukuunottamatta ole. Eli porvaristaustoistaan huolimatta Laura vaikuttaa varsin normaalituloiselta.

Opettajatar Collan

Itse päätehtävässään, opettamisessa, Laura pyrkii esittämään asiat kokonaisvaltaisesti. "En painota pikuseikkoja, vuosilukuja tms., vaan haluan oppilaiden ymmärtävän tapahtumien kulun ja loogiset seuraukset, sekä tietysti vaikutukset laajempiin kokonaisuuksiin ja nykyaikaan. Kokeissa pärjää lukiemalla, lukemalla ja lukemalla. Mutta pitää ymmärtää. Täytyy muistaa ajankohtaisuus ja yhdistää muihin asioihin." Vaikka Laura myöntää kokeidensa olevan joskus kevyellä kädellä arvosteltuja, on hän ylpeä siitä, että hänellä pärjänneet oppilaat ovat myös ylioppilaskirjoituksissa laudaturin saaneita.

Unelmaopittunin perustana Lauralle olisi aktiivinen, innostunut ja keskustelevala ryhmä, jolta saisi itsekin virikkeitä. "Oppilaiden välisetkään keskustelut eivät minulle ole kauhistus, sillä oppilas-oppilas -vuorovaikutukset ovat yhtä tärkeitä kuin opettajan ja luokan välinen." Hän on valmis kiivaisiinkin väittelyihin ja on taipuvainen myöntämään silloin tällöin oppilaidenkin olevan oikeassa. Laura kieltää ehdottomasti harjoittavansa minkäänlaista propagandaa tunteillaan. Luonnollisesti hän pitää Ressun lukion oppilaita mukavina ja osallistuvina. "Koska ensimmäisestä kurssista eteenpäin historia on vapaaehtoista, ei kurssille eksy ihmisiä, jotka eivät olisi kiinnostuneita." "Olen onnellisessa asemassa", tiivistää Laura. Koska hänellä itselläänkin on ystävällinen asenne oppilaita kohtaan, tulee hän heidän kanssaan hyvin toimeen. "Koskaan ei olla oltu ilkeitä, eikä pinna myöskään ole palanut." Vaikka tunteet välillä olisivat hieman kuumenneet, esimerkiksi keskinäisistä jutusteluista, pyrkii Laura pitämään ne sisällensä.

Jaska ?

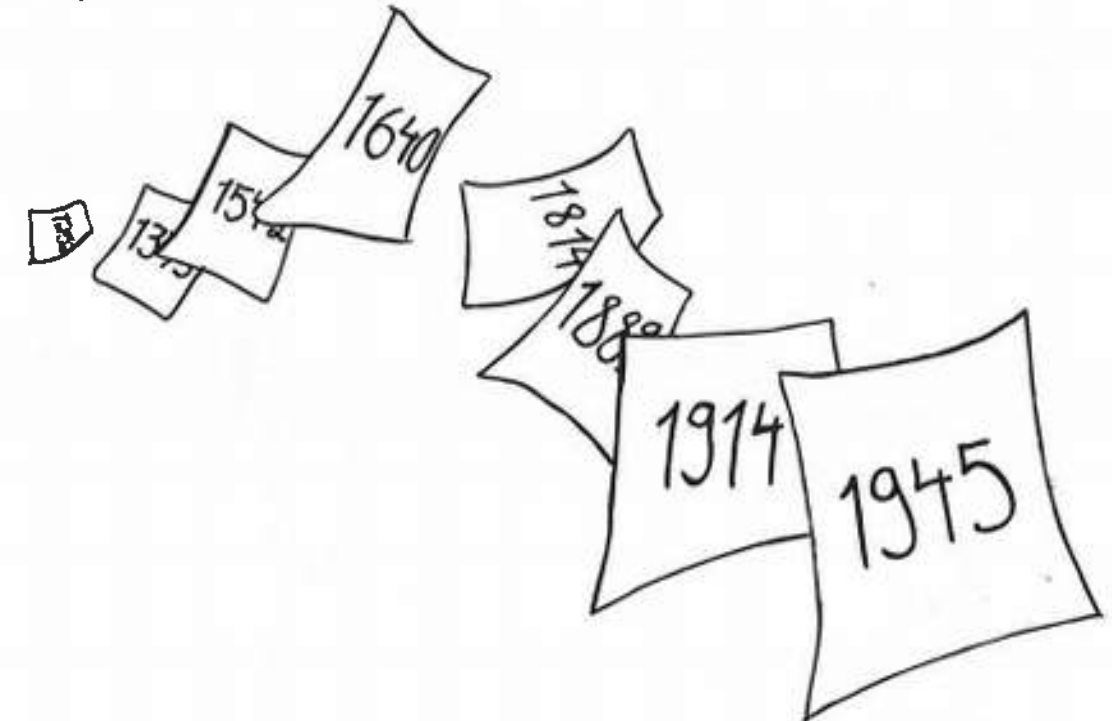
Kollegaansa Jaakko Vaitista Laura pitää oikein mukavana miehenä. "Jaakko on innokas nuori opettaja, jonka kanssa on mukavaa keskustella ja väitellä. Olen tullut oikein hyvin toimeen." Vaikka heidän mielipiteensä saattavatkin poiketa toisistaan useissa asioissa, ja kansalaisodasta saattavat opetukset olla hiukan erilaiset, ei Laura pidä sitä minkäänlaisena ongelmana.

"Koti, uskonto ja isänmaa"

Laura on omien sanojensa mukaan lämmin, ystävällisen asenteen omaava ihminen. Tähän on luonnollisesti helppo yhtyä. Silloin tällöin luokkahuoneessa kajahtelevista "Hyvää huomenta, Laura-täti!" -toivouksista hän ei loukkaannu, sillä ymmärtää sen tulevan pelkästä rakkaudesta.

Perusarvonsa Laura tiivistää sanoiksi "koti, uskonto ja isänmaa". Samat sanat löytyvät Kokoomuksen tunnuslauseesta. "Olen vanhemmiten oppinut antamaan paljon arvoa perinteille. Nuo sanat riittävät hyvin." Lopuksi Laura Collan lähettää terveiset Ressun oppilaille: "Tsemppiä! Hyvin olen viihtynyt ja toivon teille kaikkea hyvää!"

Ville Salmi

EDISTYSTÄ - EI KAI!!!

Kovia kokeneina ja paljooon tottuneina Ressun abiturienteina voimme arvoida arvoisan koulumme kehitystä (anteeksi mitä?). Onhan meillä, kuten muillakin abeilla, kokemuksia niistä edistyksen askeleista, joita koulumme on kuluneiden kolmen vuoden aikana ottanut.

Koulumme tilapula on koskettanut meitä paljon enemmän kuin meidän jälkeemme Ressuun saapuneita. Jo ammoisina aikoina (i.e. ollessamme ekalla) saimme käydä oppitunneilla koulumme ulkopuolella. Tuolloin retkiemme kohteena olivat aiemmin toimistona palvelleet tilat Yrjönkadun uimahallin yläkerrassa. Mielestämme tilat olivat toimivat: pulpettien lisääminen tyhjiin luokkiin olisi tehnyt niistä riittävät. Meitä korkeampi taho kuitenkin katsoi tilat liian kalliiksi ja anasti ne meiltä. Iki-ihanan Snellun käyttöaikaa pidennettiin, ja jopa toisen vuositason kursseja siirrettiin sinne, kun se oli aikaisemmin ollut vain abien murhe. Luultavasti kouluviranomaiset olivat sitä mieltä, että kiljuvat kakarat ovat (mielen)terveydellemme parempi vaihtoehto kuin ilmassa leijuva voimakas kloorin-haju. Yrjönkadun toiminnan lopettamisen jälkeen

olemme saaneet kuulla valkoisen valheen toisensa jälkeen, ehkä niitä kerrotaan yhä. Snellun toiminnan lopettamisesta huhuttiin jo meidän ollessamme ekalla, viime lukuvuodenkin piti olla viimeinen. Ilmeisesti me kuitenkin olemme viimeiset ala-aste-abit, mutta mitä tahansa voi vielä tapahtua.

Lakanoita vilkuillessamme olemme iloksemme

huomanneet, että ylimääräiset kurssit ovat vähitellen lisääntyneet ja monipuolistuneet. Löydämme kuitenkin kaksi muttaa: joko ne ovat keski-päivän koodeilla lähes ainoana (=> lukemattomia osanottajia) tai niiden seurana on niin monta pakollista kurssia, että ylimääräiset kurssit jäävät osanottajilta. Vuosi sitten meillä oli sentään hyvä syntipukki. Epäilyksemme mukaan "rakas" opomme Sisko Mäkinen, joka jätti koulumme (kenties adressimme vuoksi), oli jättänyt testamenttinaan painajaismaisen lakanan. Onneksi LT pystyi ottamaan ohjat käsiinsä ja ohjaamaan meidät opin tielle.

Viimekesäinen remontti toi koulumme rakenteellisia muutoksia, esim. uuden vessan (katso kartta). Muutokset vain aiheuttivat sen, että ainakin uudemmat Ressut saattavat eksyä. Sillä niin ikävää kuin tämän myöntäminen onkin, Ressujen taso on alkanut laskea hälyttävästi. Voimme vain toivoa, että suunta muuttuu ennen kuin on liian myöhäistä. Opettajatkin ovat ihmisiä (i.e. he voivat joskus

jäää eläkkeelle). Tämänkin olemme saaneet havaita. Herttainen brittiaksentilla puhunut Marjatta Lukkarinen jätti meidät jo ekan lukuvuotemme jälkeen. Ikävä kyllä Luxu oli niin hiljainen, että vain harvat taitavat muistaa hänet vielä. Saarinen siirtyi eläkkeelle ja Ressut huokaisivat helpotuksesta. Nykyisin hän vapisuttaa muiden koulujen abeja, sillä Saarin löytyy - arvatenkin YTL:stä.

Koulumme on tullut yksi mielenkiintoinen kuriositeetti lisää. Kalevankadun puoleisella pihalla lymyää kaksi hauskan väristä autoa, jotka ovat aivan samanlaisia väriä lukuunottamatta. Huhun mukaan niitä kuljettavat suurimmaksi osakseen vain ajokortittomat Ressut. Noh, eihän sitä kortilla ajeta, vai mitä?

Kiitokset kolmesta vuodesta!

Kaksi Abia from Ressu (Snellu) eli
Hanna Janhunen & Kalle A. Ojala

ABIEN TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT

- Onko elämää ylioppilaskirjoitusten jälkeen?

Pian on käsillä hetki, jolloin jälleen koulun vanhimman ikäluokan täytyy jättää kotoinen Ressun lukio. Tämän jälkeen he eivät enää voi tehdä päätöksiä, jotka pohjautuvat vain tuttuun ja turvalliseen kurssitarjontimeen vaan he joutuvat valitsemaan elämänsä päämäärät paljon laajemmasta valikoimasta.

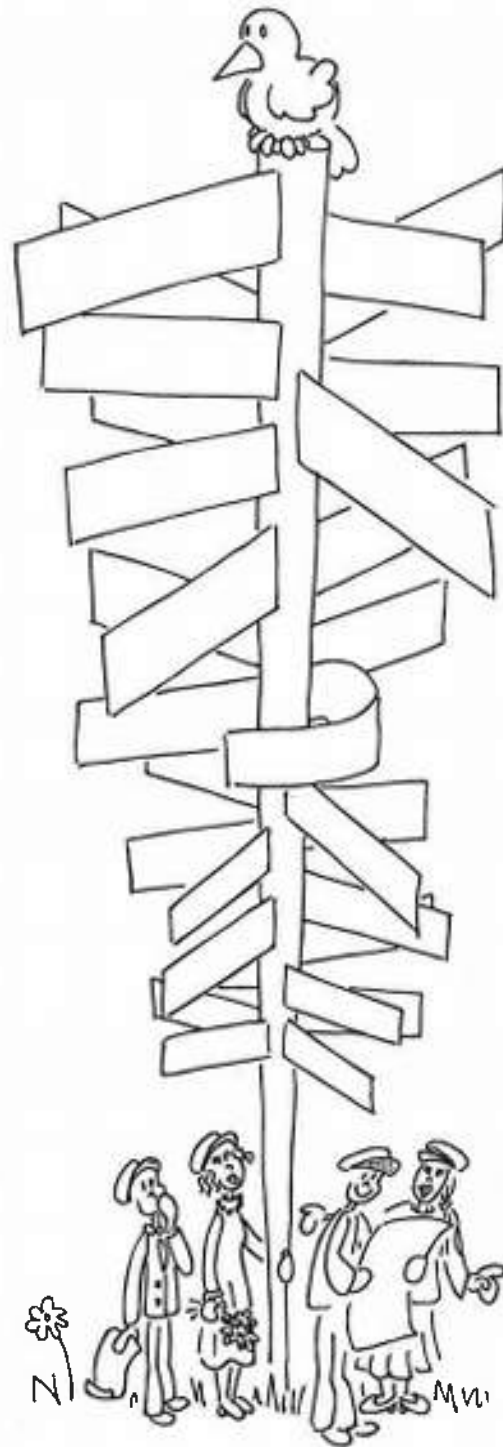
"Ei aavistustakaan": 20 %

Näitä abien uranvalintaa koskevia tulevaisuuden suunnitelmia pyrittiin kartoittamaan opinto-ohjaajamme Leena Takalan toteuttamassa kyselyssä. Siivestasi 57 % tämän kevään abiturienteista ja he nimesivät heitä eniten kiinnostavan alan tai ammatin. Näiden vastausten perusteella olen listannut suosituimmat alat, jonne abit aikovat pyrkiä. Useimmat olivat maininneet kaksi tai kolmekin mahdollista suuntautumisvaihtoehtoa, joita olen käsitellyt täysin tasa-arvoisina. Sen vuoksi saadut prosenttiluvut eivät ole suoraan vertailtavissa. Toisaalta noin 20 % vastanneista oli vielä täysin epätietoinen tulevaisuuden ammatistaan.

Oikis ja lääkis nro:1

Saatujen tietojen perusteella näyttää ainakin siltä, että Ressuilla tulee olemaan vankka edustus sekä oikeus- että lääketieteellisessä tiedekunnassa. Terveystieteiden alasta on kiinnostunut noin 11 % abeista ja juristin ammatista haaveilee hieman yli 10 % vastanneista. Seuraavaksi suosituimmilta vaikuttavat kaupalliset ja teknilliset alat, kumpikin noin 9,5 % kannatuksella.

Ressun abiturienteja näyttää kiinnostavan lähes yhtä paljon sekä ympäristön että ihmisen henkisen elämän tutkiminen, sillä niin ympäristöön liittyvien alojen kuten biologian ja psykologian opiskelu saavutti noin 9 % kannatuksen. Kielten opiskelua yliopistossa sen sijaan pyrkii jatkamaan noin 8 % ja arkkitehdin ammatti kiinnostaa 7 % abeista.

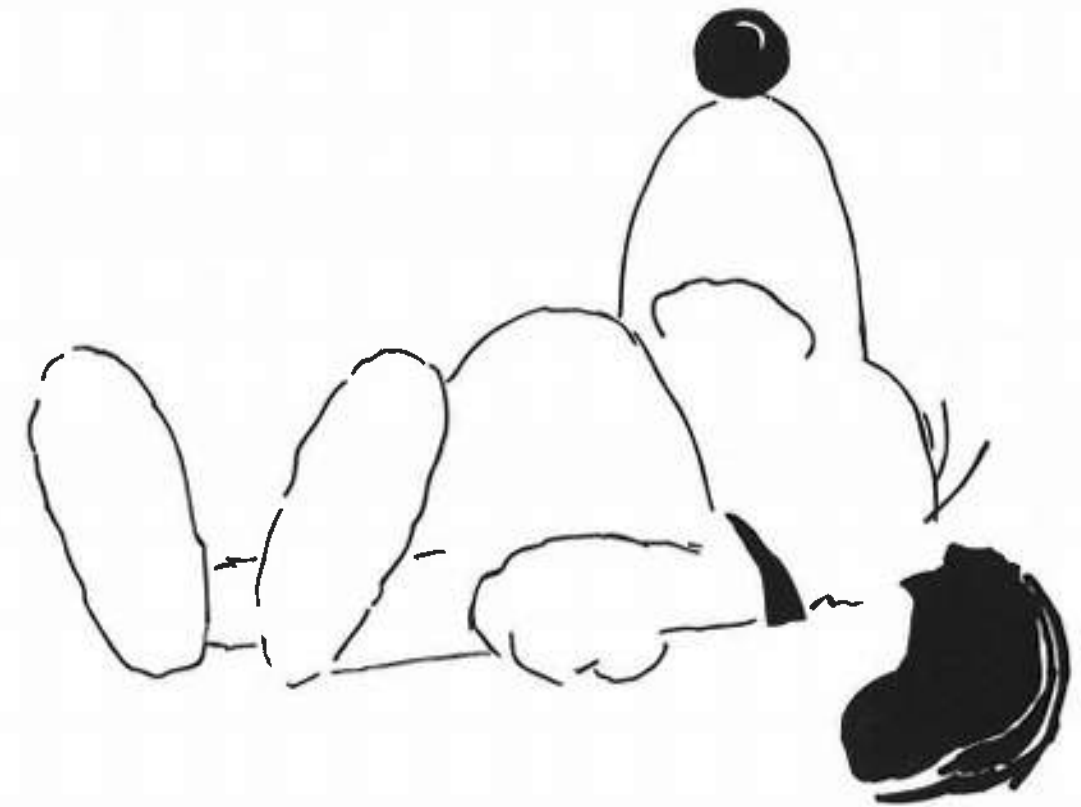

Ulkomaille ja politiikkaan

Nämä Ressut aikovat kunnostautua sekä tieteissä että taiteissa, sillä heidän joukossaan tulee olemaan kuvataiteilijoita, muusikoita sekä eri tieteen alojen tutkijoita. Myös Ressun edustus ulkomaille ja Suomen poliittisessa elämässä tulee vahvistumaan, kun nämä tulevaisuuden vaikuttajat lunastavat paikkansa yhteiskunnassa diplomaatteina ja poliitikkoina. Ressujen osaaminen tulee luultavasti näkymään myös lehtien sivuilla, koska muutamat aikovat toimittajiksi tai mainosalalle. Jonakin päivänä jotkut heistä saattavat palata takaisin Ressuun, mutta tällä kertaa vain opettajanpöydän paremmalle ja palkalliselle puolelle.

Ylioppilaskirjoitukset ovat merkittävä käännekohta, jonka jälkeen joudumme tekemään monia ratkaisevia päätöksiä. Jo tämä kysely osoittaa, kuinka monenlaisia haaveita meillä nuorilla on, mutta toisaalta, kuinka epävarmalta tulevaisuus saattaa näyttää. Toivottavasti jokainen kuitenkin löytää oman alansa ja pystyy toteuttamaan unelmansa, vaikka moniin opiskelupaikkoihin on entistä vaikeampi päästä. Onnea siis matkaan kaikille!

Taina Roine

ABI PANIIKISSA

Tämä on tarkoitettu varoitukseksi teille, joilla abivuosi on vielä edessäpäin ja lohduksi teille, jotka olette kanssani samassa pulassa. En pyri millään tavalla pelottelemaan vuosien -96, -97 ja -98 abeja, vaan ainoastaan valistamaan teitä kaikesta siitä, mikä teillä on vielä edessä.

Mikäli olet yksi niistä onnellisista Ressuista, joilla YO-kirjoitukset ovat edessä vasta yhden tai parhaassa tapauksessa kolmen vuoden kuluttua, nauti elämästäsi niin kauan kuin voit. En väitä abivuotta kauheaksi, se on vain rankempi kuin yksikään sitä edeltävä kouluvuosi. Tämä tarkoittaa sitä, että "opiskelen kunnolla vasta abivuonna" -ajattelu kannattaa hylätä välittömästi, sillä et yksinkertaisesti ehdi paikata kaikkia jättämiäsi aukkoja yhden ainoan kouluvuoden aikana, etenkin kun ottaa huomioon sen, että sinäkin vuonna opiskellaan myös uusia asioita. Aloita kunnollinen opiskelu jo nyt, saatat ylittää itsesi. Älä kuitenkaan unohda vapaa-ajan merkitystä, monipuoliset harrastukset tasapainottavat elämäsi, eikä koulu tunnu ylivoimaiselta.

Kaikki varmastikin ovat jo saaneet kuulla opettajilta, kuinka tärkeä abivuosi on jatko-opintojen kannalta. Se saattaa tuntua pitkästyttävältä, jopa p—n jauhamiselta, mutta tulotte huomaamaan, kuinka oikeassa opettajat sittenkin ovat, sillä onhan kyseessä viimeinen kouluvuosi, jona olette vielä jollain tapaa talutushihnassa. Abivuonna teistä yritetäänkin tehdä yhteiskuntakelpoisia kansalaisia, jotka kykenevät itsenäiseen ajatteluun ja kestävät akateemisen vapauden mukanaan tuoman kiusauksen laiskotteluun. Opettajan alkaessa seuraavan kerran puhua abivuodesta, sulkekaa vain toinen korva, sillä kaiken sen moneen kertaan kuullun jankutuksen seasta saattaa löytyä muutama tarpeellinen tiedon hitunen.

Mitä abivuosi sitten todellakin merkitsee itse abille? Onko se vain 100 päivän juhla, kertausta, kronikkavihkoja, abiverkkareita, potkiaisia, penkkareita, risteilyjä ja YO-kirjoituksia? Nuo asiat muodostavat kylläkin rungon viimeiselle lukiovuodelle, mutta myös opiskelu ja stressi kuuluvat asiaan. Abi saakin viimeistään lukulomalla totutella KKK-periaatteeseen, sillä Kirjapino, Kirjasto ja Korvatulpat ehtivät tulla tutuiksi ennen YO-kirjoituksia. Abin elämä onkin lähinnä itsenäistä työskentelyä - tämä koskee niin eri aineiden kertausta kuin pääsykokeisiin lukuakin. Mielenterveys joutuukin kovalle koetukselle, kun joulun ja lukuloma kuluvat kirjojen seassa.

Vaikka abivuosi teettääkin työtä, ei sitä kannata pelätä. Paitsi työläs on se myös antoisa, saapahan ainakin tietää, mihin kaikkeen kykenee. Vaikka joskus on tuntunutkin siltä, että minulta vaaditaan enemmän kuin pystyn antamaan, en kadu, vaan eläisin kaiken uudelleen, jos saisin siihen mahdollisuuden.

Hanna Janhunen, abi -95

Opiskelijana Helsingissä

- kaksi näkökulmaa yhdestä iltapäivästä

I

Höyryävä kahvikuppi ei varmastikaan ole harvinaisen kangastus väsyneen opiskelijan mielessä, kun kello lyö neljättä tuntia perjantai-iltapäivänä. Miellyttävä kahvilaympäristö kuuluu mielikuvaan kuin Tarzan puuhun. Tällä kertaa sellainen löytyy Rick's Caféstä erään tunnetun opinahjon kulmalta.

Väsynyt opiskelija on hädin tuskin saanut kupin huulilleen kun hänen katseensa kääntyy kohti oloa, jonka huulilta tulvi ruotsinkielinen huuto. Viereisessä pöydässä istuva englantilainen herrasmies käsittää sanatulvan seksuaaliseksi ahdisteluksi ja päättää esiintyä suojelusenkelinä. Hän siirtyy opiskelijoiden pöytään istumaan.

Tämä on alku keskustelulle, joka siirtyy pian suomalaisen itsetuntoon, kulttuuriin ja -huulteen. Iltapäivä kääntyy illaksi ja kahvi anisviinaksi. Puhutaan suomalaisesta seksuaali-identiteetistä ja väsynyt opiskelija tuntee olonsa kiusaantuneeksi. Poliisit vierailevat kahviossa ja vievät pois pöytään tunkeutuvan humaltuneen suomalaismiehen.

Opiskelija alkaa hitaasti sisäistää hetken ja sen merkityksen.

Tämä iltapäivä on hullujen.

Karoliina Luoto

II

"Excuse me, but is that man bothering you?", kysyy muukalainen herrasmiesmäisesti hymyillen. Yllättyneenä katsahdan oletettua ahdistelijaa kohti vain todetakseni tämän oudon ruotsia solkkaavan herran vaarattomaksi.

Ei todellakaan", vastaan naurahtaen ja muukalainen palaa helpottuneena pöytänsä ääreen.

Sytytän tupakan ja vedän myrkyllistä savua siuksini. Siemaisen kahviani ja nautin tästä rentouttavasta perjantai-iltapäivästä Rick's Cafén hämyisessä ilmapiirissä.

Eipä aikaakaan, kun kuulen jälleen muukalaisen äänen, joka pyytää lupaa liittyä seuraan. "Mikä ettei", vastaan ja pian savuinen ilma täyttyy säkenöivästä keskustelusta. Vaihdamme ajatuksia suomalaisesta kulttuurista keskustelun pikku hiljaa kääntyessä henkilökohtaisemmille alueille... Kahvikupposetkin ovat aikaa sitten vaihtuneet anisviinapaukuiksi ja alkaa herätä epäily tämän englantilaisen 'gentlemanin' tarkoituspieristä. Kohta puoliin pöytäni hyökkää toinenkin herra - aika humalpi-toinen sellainen - ja pari mukavaa poliisietää hakien uuden tuttavuuteni parempaan talteen.

Koko tilanne alkaa tuntua mielettömältä ja vahva carpe diem -tunne valtaa mieleni. Päätän tarttua hetkeen ennen kuin iltapäivä kääntyy illaksi.

Hanna-Leena Honkaniemi

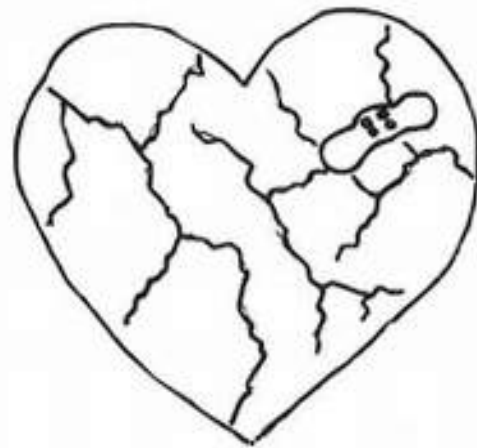

Jani

Meidän tarinamme on niin tavallinen, että se ei ansaitse edes nimitystä "tarina". Se alkoi siitä, kun asuimme samassa rapussa ja nahistelimme yhdessä hiekkalaatikolla. Olimme parhaita ystäviä leikkikouluikästä asti. Teimme kaiken yhdessä: ensin kiipeilimme kalliolla olevissa puissa ja kävimme omenavarkaissa. Koulun alkaessa teimme läksyt yhdessä ja opetimme toisiamme. Sinä et osannut historiaa ja minä olin ensimmäisen luokan ääliö matematiikassa. Pian mukaan tulivat tupakoinnin aloittaminen ja ensimmäiset alkoholikokeilut. Ollessamme yläasteella aloimme seurustella. Sitä jatkui kunnes menimme eri lukioihin. Tapasimme kuitenkin yhä usein ja pian suhteestamme tuli myös fyysinen. Sen seurauksena aloin odottaa lasta olessani 17-vuotias. Samaan aikaan aloit kuitenkin etäännyä minusta. Oli miten oli, minun oli tietenkin kerrottava sinulle. Viikon ajan yritin tavoittaa sinua puhelimitse. Kun se epäonnistui, tulin tapaamaan sinua koululle. Kyselin pitkään ja lopulta eräs luokkatoverisi sanoi, että löytäisin sinut tupakkaturkkaukselta. Kun käännyin kulman ympäri, kuulit hiekan ratisevan jaloissani ja käänsit katseesi. Mutta olit liian hidaskävelijä; olin jo ehtinyt nähdä ruiskun kädessäsi. Katsoit suoraan minun lävitseni, etkä ollut enää edes tällä planeetalla. Jokin minun sisälläni särkyi.

Olin tietysti tiennyt, että käytit jotakin mutta en ollut halunnut ajatella sitä. Sinä olit minun Janini, tuttu ja turvallinen. Huumeet eivät kuuluneet meidän maailmaamme. Totuus oli kivenkova, eikä minulla ollut pakotietä. Istahdin viereesi kiviselle rappusille ja otin sinua kädestä. Tuntikausia vain istuimme hiljaa. Myöhemmin kerroit, että haluat lopettaa, aloittaa alusta. Tietysti lupasin auttaa vaikka sisimmässäni tiesin sen olevan liian myöhäistä. Se syksy oli loputonta tuskaa. Yritin ymmärtää ja yritin jak-

saa. Yhdessä itkimme yöt, kun tuskat kävivät sietämättömiksi ja koetimme pitää julkisivun pystyssä päivisin. Et kuitenkaan kyennyt sanomaan ei. Vähitellen tajusin, että olin menettämässä sinut lopullisesti. Sinäkin tiesit sen, mutta siitä ei koskaan puhuttu. Ainoa keino kestää oli katsoa eteenpäin, luoda pilvilinnoja paremmasta huomisesta ja unelmoida päivästä, jona tämä kaikki olisi vain kaukainen painajainen tai harhakuva.

Taistelumme oli kuitenkin hävitty jo ennen kuin se alkoi. Aioin kuitenkin jaksaa loppuun asti. Laihduit nopeasti ja vierotusoireet kuihduttivat sinut. Jokaisena päivänä olit edellistä väsyneempi. Pian tuli ongelmia myös virkavallan kanssa. Perheesi alkoi hajota, isäsi ilmoitti heittävänsä sinut ulos jos et kykenisi lopettamaan. Kun se tapahtui, muutimme yhteen. Kevät tuli. Maaliskuussa sain keskenmenon. Lääkäri sanoi sen johtuvan stressistä ja ylläsuruksesta. Lopetin koulun ja keskeytin työni voidakseni olla mahdollisimman paljon luonasi. Kuitenkin katosit yhä useammin moniksi päiviksi, joskus jopa viikoiksi. Pelkäsin

aina, ettet enää palaisi. Sitten sinä lähdit, viimeistä kertaa.

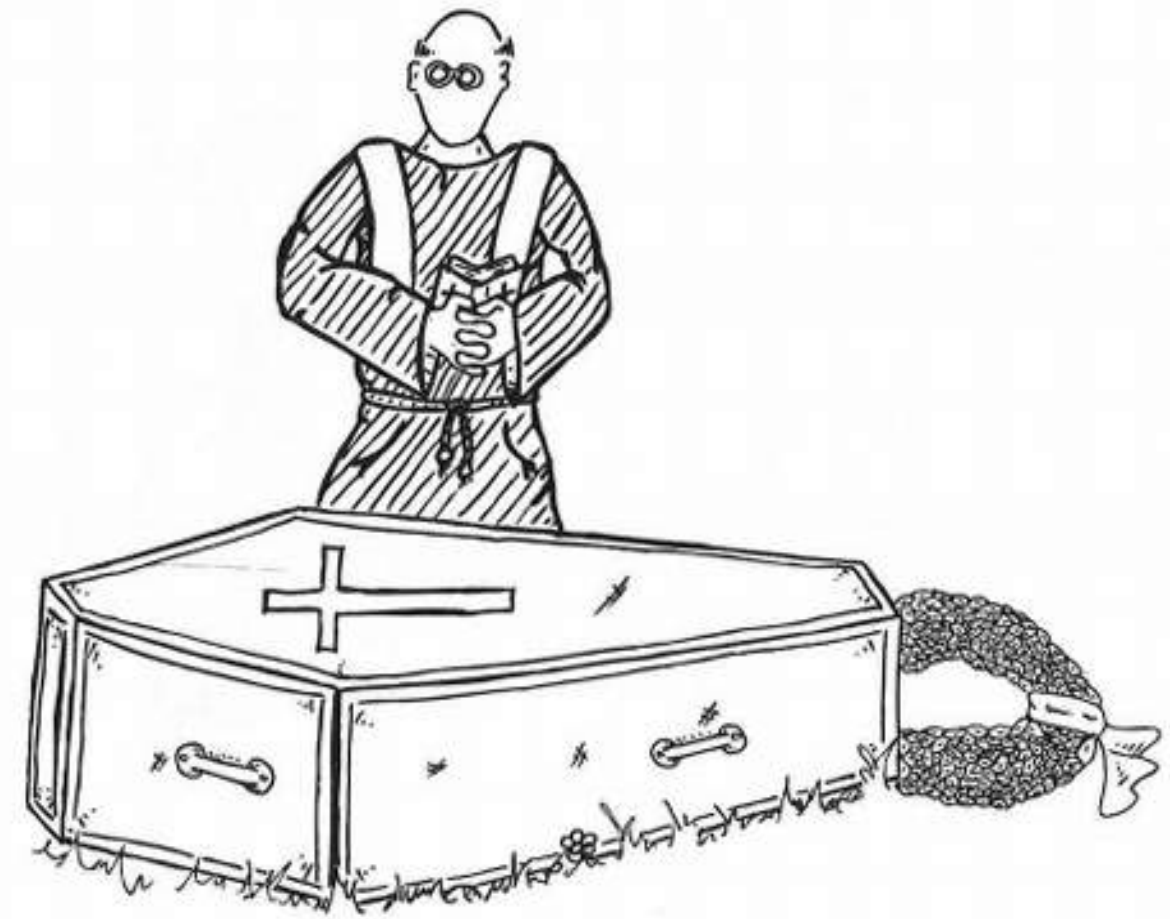
Kello oli kaksi yöllä, kun heräsin puhelimen itsepintaiseen pärinään. Sairaanhoitaja toisessa päässä oli tyyni, suorastaan kalsea. Lyhyesti hän ilmoitti: "Teidän avomiehenne Jani Wester on tuotu hetki sitten päivystystapauksena Helsingin yliopistolliseen keskussairaalaan. Teidän olisi syytä tulla käymään välittömästi. Kyseessä on heroiinin yliannostus." Lähdin heti, en edes vaihtanut vaatteita. Mutta tulin liian myöhään. Sinä olit kuollut jo silloin, kun minä olin puhelimesta. Mieli turtana kävelin kotiin, sillä toiseen taksiin ei ollut rahaa.

Moneen päivään en syönyt tai nukkunut. En mennyt asunnostani ulos ja vedin puhelimen irti seinästä. En kuullut edes ovikellonsoittoja. Sinun vanhempasi hoitivat hautajaisjärjestelyt. Minä en kyennyt osallistumaan niihin. Olin varmasti mennyt sekaisin. Myöhemmin kävin

viemässä sinulle valkoisen ruusun ja sanomassa hyvästi. Sen jälkeen en ole käynyt sinua katsomassa. Kesän tultua aloitin työni uudelleen ja syksyllä ilmoittauduin vanhaan kouluuni.

nimim. Sniff!

SNOBBARI, JUPPI JA NARKKARI – PARADOKSIKO?

Huumeidenkäyttäjät ei ole pitkään aikaan olleet samaa kuin slummissa asuva, yhteiskunnan hylkäämä, omaisuus- ja väkivaltarikoksiin syyllistynyt roskakasa. Ei edes omassa, rakkaassa holhousvaltiossamme. Jospa olisikin, silloin voisimme rauhassa tilata riodejaneirolaisen kuolemanpartion puhdistamaan katumme tuosta ylijäämälimasta. Mutta kun niin ei ole! Narkoottiset aineet ovat levinneet niin Korsoon - kuin Eiraankin - kovin erilaisiin nuorisokulttuurien edustajien käsiin. Kaikki varmasti tuntevat tarinan perheen hylkäämästä esikaupunkilaisesta, joka vajoaa huumeiden ja rikosten syövereihin, mutta kuinka moni tuntee kertomuksen joukosta rikkaita ja menestyviä nuoria, jotka etsiessään aina parempaa elämän orgasmia vihdoin löysivät päihdyttävistä aineista parhaat. Tähän kertomukseen ei liity rikoksia, väkivaltaa, kurjuutta ja rappiota. Voiko se silti olla totta? (Ikävä) kyllä se on, perustuen henkilökohtaisiin suhteisiin, puhelinhaas-tatteluihin ja taustatietojen tarkistuksiin poliisilta.

Nimillä ei ole merkitystä, vaikka heidät Helsingin yössä tunnetaan. Porukka on saanut jopa oman nimensä, mutta juridisista syistä se on parempi jättää mainitsematta. He ovat nyt jo ylioppilaita, mutta tämä juttu kertoo lähinnä heidän lukiovuosistaan. Perheet ovat varakkaita: isät kantavat valtiotieteilijöiden, liikemiesten ja juristien arvonimiä; äideillä taas on lääkäreiden, ekonomien tai sisustus-arkkitehtien paperit. Koulussa he ovat aina pärjänneet, lukio käytiin perinteikkäässä korkeatasoisessa koulussa. Kaikista tulee isona rikkaita menestyjiä.

Miksi?

Lukioaikoina, vaikka ei vielä täysi-ikäisyyden huoltomassa vapaudessa, alkoivat viikonloput tuntua tylsiltä. Rahasta ei ollut pulaa, tarvitsi vain löytää sille käyttöä. Vastineeksi piti saada hyvä olo. Ensimmäiseksi

tulevat mieleen viina ja naiset, niin myös heille. Rahalla saa ja hevosella pääsee. Kun alkoholi ei enää pystynytään tuomaan tarvittavia säväireitä, astuivat huumeet kuvioihin.

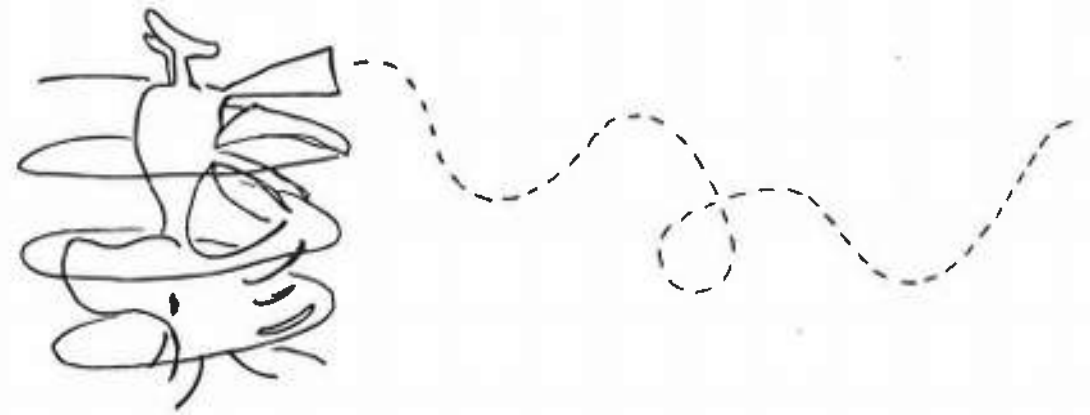
"Ei me olla riippuvaisia"

Huumeidenkäytöstä huolimatta he eivät pidä itseään narkomaaneina tai riippuvaisina. "Ei mun tarvitse joka ilta mennä parvekkeelle polttamaan, kylä viikonloput riittää." Käytetty huume on pilvi, kannabistuotteet. Yleisimpänä tietysti hasissätkät, jotkut käyttävät marihuanaakin: "Muttei siitä mitään irti saa." Laatua arvostetaan: afganistanilainen tumma, kultaleimainen hasis on mieleen. Poliisi pitää sitä laadukkaimpana ja vahvimpana laatuna. "Mihinkään itäslöbostanialaiseen hamppuun ei kosketa, kukaan ei halua mennä överiksi." Kannabiksen lisäksi ajoittaiseen käyttöön kuuluu amfetamiinia ja metadonia (poliisi ei ole maininnut sanallakaan koko aineesta) sekä tietysti erilaiset lääkkeet. "Ei me noita 'käytetä', tulee vaan joskus otettua."

Hallusinatiiviset aineet kuten LSD ja ecstasy eivät kuulu reseptiin, kuten eivät myöskään ns. kovat huumeet eli heroini ja kokaiini. "Ne on liika vaarallisia. Kyllä joku tutun tuttu on trippejä kokeillut, mutten mä tai parhaat kaverit. Ne aineet tuhoavat ja aiheuttaa liikaa psyykkisiä oireita." Luonnollisesti huumeiden maailmaan tutustunut tietää mitä on tarjolla ja tarjontaa riittää. "Stadista saa mitä vaan. Mä tiedän kanavat kokaiiniin, heroiniin, LSD:hen ja ecstasyyn, muttei se oo vielä mitään. Leikattu hasis (siis LSD:hen kastettu), poltettava heroini, crack, enkelipöly ja kaikki muukin löytyy, jos viittii ettiä. Ja on rahaa." Mutta he itse pysyvät tiukasti omilla aineillaan ja piireissään. On turha mennä liian pitkälle, turpiin saa helposti.

Bailaamaan!

Itse asiaan: viikonloppu koittaa ja ilta saapuu. Porukka lähtee kaupungille juhlimaan. Bailauspaikkojen kärkiryhmään kuului edesmennyt Victor's, nyt

jäljellä ovat Adlon, Kaarle XII, Page, Robert's ja muut hienostuneiden bailausgenren edustajien trendipaikat. VIP-kortti löytyy usein lompakosta.

Ilta kuluu juhlien, naisia iskien ja seurustellen. Siinä sivussa käydään ottamassa kamaa. "Yleensä me mennään vessaan, suljetaan ovi ja poltetaan sätkät jätkäporukalla. Ei siinä mitään dramatiikkaa ole." Aluksi huumeita otettiin vain isoissa juhlissa, sitten vakioisti kerran kuussa, lopulta viikonloppuisin juhlissa." Lähtökohta on, että vain bailatessa, ei viikolla ja vaan jos todella on rahaa. Yksinään kotona tai velaksi ei kukaan vedä mitään." Myös porukan jäsenet pitävät omia juhlia, mutta niissä ollaan pääsääntöisesti ilman. "En mä ainakaan halua kotiini kilokaupalla tavaraa, varsinkaan kun suht' yleisesti juhlit päättyy poliisisedän ovenkoputukseen. Sitäpaitsi pilven haju tarttuuverhoiluun, sen voi huomata hölmömpikin, esim. faija."

Kaveria ei jätetä

Vaikka ei mitään vakavampaa olekaan sattunut, he ovat silti varovaisia. "Ollaan sovittu, että jos joku joutuu selvästi koukkuun, niin ensiksi annetaan kunnolla selkään ja sitten viedään omalle veneelle pariiksi viikoksi kuivumaan. Kyllä se katkasuks riittää. Ei meillä ole hätää, huolehditaan toisistamme. Jos joltain menee överiksi, se viedään saman tien Hesperiaan, vaikka sitten väärällä nimellä ja henkarilla." Väärällä siksi, että puritaaninen isäukko ei aina todellakaan ymmärrä playboy-poikiensa tekemisiä. Huumeista ei kotona puhuapukahdeta.

Mistä ja miten?

Entä varsinainen huumeakauppa? Ostaminen järjestyy saman ja tutun kanavan kautta. Diilereiksi eivät kelpaa Itäkeskuksen hoppersit, vaan kaikki tuntevat puolittutun myyjän, jolta järjestyy kamaa aina ja riittävästi. Tavara on laadukasta, luonnollisesti kalleimmasta päästä, saanti takuuvarma ja kaikki tietävät ettei välistävetoja tehdä. "Mua ei kiinnosta kanavat sitä tyyppiä pidemmälle. Annan vain rahaa ja saan

kamaa. Simppeli juttu. Mulla on sen nimi, osoite, puhelinnumero ja tieto, että jos kerron ne väärille tyypeille, kuolen." Tätä elämän realiteettia ei kukaan ole kertonut, sen tietävät kaikki muutenkin.

Tietenkin huumeidenkäyttäjät on kohdannut toisia kaltaisiaan. Momenlaiset tyytit, niin myyjät kuin ostajatkin ovat tulleet tutuiksi. "Joo, kuuleehan sitä juttuja ja on nähnytkin paljon. Mutta en mä mitenkään huumepeireissä elä. Sosiaalielämä on ihan muualla."

Eka pilvi

Kaikki alkoi siitä, että yksi jo syntyneen porukan jäsenistä tunsikin kyseisen myyjän ja oli päättänyt keilla hasista. Pyydettyä muuta tulivat mukaan ja eräänä kansallisena juhlapäivänä lukiolaispojat ottivat ensipilvensä. "Tuntui älyttömän hyvältä. Siinä sitä leijuttiin ja naurettiin. Kaikilla oli älyn hauskaa. Sitä se just on, hauskaa. Mistään ei saa niin yksinkertaisen hyvää oloa, tai no joskus naisista. Sen lisäksi, ei minkäänlaista krapulaa. Se on niin helppoa. Koko jutun ydin on siinä, ettei mitään riippuvuutta synny. Se vaan on niin hyvää, että ei halua olla ilman. Tekee mieli lisää. Siis ei kuitenkaan jatkuvasti, kunhan tietää viikonlopun koittavan ja juhlien tulevan. En mä riippuvainen ole."

Hasis on syrjäyttänyt alkoholin. "Kalja on enää jano- ja seurustelu-juoma, sekä tietty keino pitää baarimikko tyytyväisenä. Sävärit mä saan muualta." Kun siis viinalla oli tarpeeksi läträtty, oli aika vaihtaa parempaan. Mutta mitä seuraavaksi? "Ei, kyllä mulla on järki tallella. Tiedän, että aineet on vaarallisia. Siksi pilvi saa luvan riittää, vaikka rahaa kyllä periaatteessa riittäisi kovempiinkin. En mä niihin

koske, en tykkää. Järki on mukana." Tosin, kuka tietää ajattelivatko he niin alkoholistakin ennen toista lukioluokkaa.

Poliisiedän kommentit

Poliisille tällainen ryhmä on kummajainen. Tokihan poliisi myöntää huumeiden levinneen myös yhteiskunnan alimpien tasojen yläpuolelle, mutta pitää sitä silti edelleen lähinnä erilaisten alakulttuurien ja ns. rikollisen aineksen ongelmana. Sen lisäksi kunniotettava järjestyksenvalvoja jaksaa painottaa, että huumeet ovat vasta orastamassa Suomen maaperällä. Todennäköisesti on melkoinen arvovaltatappio maamme turvallisuusvastaaville, jos he joutuvat myöntämään myös laadukkaan, älyllisen ja menestykseen tähtäävän nuorisomme ottaneen nuo kielletyt ja kiistatta vaaralliset aineet omakseen. Myöskin aineiden kirjo näyttää huomattavasti värikkäämmältä kokemuksen silmin kuin poliisin tilastoja tuijottaessa. Olemmeko joutuneet valtiollisen propagandan uhreiksi vai ovatko huumeet todella niin salaperäisiä ja viekkaita? Tietysti on sanomattakin selvää, että tällaisia - huomattavasti rajumpiakin - ryhmiä on enemmän ja ääripää saattaa olla kauempana kuin kuvittelisimmekaan.

Tällä ryhmällä ei ole ollut virkavallan kanssa hankaluuksia. Yksikään ei ole jäänyt kiinni eikä rekistereitä löydy. Poliisi ei ole tehnyt yhtään huumeratsiaa hienostokaupunginosassa sijaitsevaan 150 neliön kattohuoneistoon. "Mistäs me nyt kiinni jäätäisi? Koskaan ei oo kuin korkeintaan annos tai pari mukana. Useimmiten ostetaan ja poltetaan samana iltana. Me ei myydä eteenpäin, eikä muutenkaan sekaannuta huumebisnekseen. Käyttö on tarpeeksi huolellista, ei keskellä kirkasta päivää poliisiaseman vieressä. Sitä paitsi ei narkkareita yleensääkään huumeiden ostamisesta, hallussapidosta tai käytöstä pidätetä. Tuomiot tulee oheistoiminnasta: ryöstöistä, väkivallasta, ilkivallasta. Niitä me ei tehdä. Ei me olla rikollisia ja vaan rikollisia rangaistaan." Syvälistä! He eivät siis tunne olevansa rikollisia. "Me, ei tietenkään. Mitä me tehdään? Ostetaan omilla rahoilla vähän iloa elämään. Mehän ollaan korkeintaan huumekaupan uhreja, myyjät ne rikkoo lakia. Joo, joo, kyllä mä tiedän, että jossain Kolumbiassa tapetaan tuomareita tän takia ja muuta sellasta. Mutta ei se meidän syy oo. Niin kauan kun on varaa, saa mun mielestä käyttää mitä tahtoo. En mä painajaisia huonon omantunnon takia näe. Ajattele, prostituutio on Suomessa sallittua. Silti huoran hyväksikäyttö on musta tuomittavampaa kuin tämä. Amsterdamissa mut luettaisiin lainkuuliaisiksi kansalaiseksi, mutta murhaaja on murhaaja sielläkin."

Huumeidenkäyttö voi siis olla

muutakin kuin Asematunnelissa horjumista tai raveissa (Väärin! Vermolla ei ole tämän kanssa mitään tekemistä) heilumista. Harva on ääneen verrannut hasiksen polttoa oluen juomiseen. Ehkä ei niin pidäkään tehdä. Mutta kyllä on sanottava suomalaisen asennoitumisen huumeisiin olevan kaukana tuosta kuuluisasta eurokunnosta. Onko se hyvä vai huono asia on jokaisen oman harkinnan varassa. Uskallan silti esittää kysymyksen: kumpi on menestyjä, suomalainen perusjuoppo vai haastateltu nuorsuomalainen, tuleva juristi?

Ville Salmi

Viikkoa ennen deadlinea allekirjoittanut sai nimettömän puhelinsoiton, jossa ilmoitettiin, että jos artikkelin vuoksi poliisi saa lisäapua ja joku porukasta joutuu hankaluuksiin, niin kaikki tietävät mitä käy ja kenelle. Klik! Eli terveisiä poliisille, rehtorille, opettajille, kuraattorille ja muille kukkahattusedille.

6 kysymystä kannabiksesta

FILE:

Aika ja paikka: lauantai, tammikuu ja Café Esplanad

Haastattelija: Toni Kammonen

Haastateltava: Teemu X, helsinkiläinen huumenuori

Toimituskuntamme halusi nähdä tavallisen helsinkiläisen narkomaanin arkipäivää ja kysellä häneltä, millainen on "kolikon toinen puoli". Ongelmaksi muodostui huumeidenkäyttäjien haluttomuus puhua. Omerta on tiukka ja viranomaisten pelko suuri. Pariin luonteeltaa yleisluontoiseen kysymykseen saimme kuitenkin vastaukset Teemulta, joka kuitenkin haluaa pysyä "nimettömänä", eikä halua vastata yksityiskohtaisesti.

TK: "Mitä itse käytät, kuinka paljon ja kuinka usein? Entä ystäväsi?"

Teemu: "Vedän noin 0,5 grammaa muhevaa kerran kuukaudessa, osa frendeistä kerran päivässä."

TK: "Minkälainen oli ensimmäinen kertasi ja kuinka vanha silloin olit?"

Teemu: "No, se oli 15-vuotiaana, mut ekan kerran se skulas kun olin 16. Maailma ei ollut ihan sitä mitä se päivänvalossa on. Värit olivat punertavia ja katulamppu näytti auringolta. Tosi hyvät fibat."

TK: "Oletko huomannut itsessäsi tai ystäväissäsi mahdollisia kannabiksen haittavaikutuksia? Uskotko ns. porttiteoriaan eli kannabiksen olevan tie voimakkaampiin huumeisiin?"

Teemu: "Tottakai huomaa eron jos käytät aineita 600 g vuodessa. Pateettisuus lisääntyy, todellisen elämän ja 'korvike-elämän' raja häilyy. Ja luonnollisesti rahaa kuluu hitosti. Entinen lihava kaveri muuttui laihaksi kuin lanka. Porttiteoria pitää paikkansa joissakin ihmisissä, mutta melko harvassa."

TK: "Mitä mieltä olet Helsingin huumetilanteesta? Onko esim. kovia huumeita vaikea saada kaduilta?"

Teemu: "Kovien huumeiden käyttöä pääsee kokeilemaan, jos tuntee entuudestaan hyvät diilerit, mutta ei niitä vielä tulla kenelle tahansa myymään. Kannabista on helppo saada, varsinkin perjantai-ilta ja keskustassa."

TK: "Onko koulujen huumevalistus mielestäsi asiallista?"

Teemu: "On hyvä, että asioita liioitellaan, sillä henkilöillä, joilla on taipumusta alkoholismiin (mitä Suomessa on pirusti) on myös taipumus jäädä koukkuun kannabikseen. Yleisesti ottaen ei kerrota

faktoista vaan yleistetään pahimmat esimerkit keskiarvoiksi. Esimerkiksi "fakta", että kannabikseen voi jäädä kiinni ekasta kerrasta on täyttä paskaa - kuka on jäänyt esim. muhevaan kiinni ekasta kerrasta? No one!"

TK: "Entä onko sinulla mitään sanottavaa niille, jotka kenties vasta harkitsevat ensi kertaansa?"

Teemu: "Joo. Älä kokeile jos omaat heikon itsekurin. Tila on sen verran cool, että sitä haluaa kokeilla toisen ellei kolmannenkin kerran... Aine ei 60 %:lla toimi kylläkään neljällä ensimmäisellä kerralla kuin erittäin lievästi. Aloita pienellä, noin 0,4 g paukulla. Älä osta kuivettunutta kamaa, sillä sitä on vaikea käsitellä."

Toimituskunta kiittää!

Toni Kammonen

Huumeinfo

Yleistä:

Huumeiden käytöllä on vuosituhsia vanhat perinteet mm. Aasiassa, Etelä-Amerikassa ja Afrikassa. Huumausaineet ovat liittyneet kiinteästi uskuntoon, niillä on lievitetty kipuja, sairauksia, nälkää ja väsymystä, mutta osa käytöstä on aina ollut tapa- ja ongelmakäyttöä.

Maailman terveysjärjestö WHO on arvioinut maailmassa olevan nykyisin noin 48 miljoonaa huumausainekäyttäjää ja lukumäärä on nousussa.

Mikä on huumausaine?

Huumausaineet on luokiteltu erikseen huumausainekäytöksessä. Niihin luokitellaan eräät lääkkeet (mm. osa barbituraateista), tekniset liuotteet ja huumausaineet. Päihteiksi luokitellaan mm. alkoholi ja tupakka.

Suomen tilanne:

Huumeet tulivat Suomeen isommissa mittakaavassa 1960-luvulla hippiliikkeen mukana. Käyttäjät ja myyjät olivat ylempien sosiaaliluokkien nuoria. 1970- ja 1980-luvuilla nuoria käyttäjiä oli huomattavan vähän, ikärakenne oli noin 25-35 vuotta. Tällöin amfetamiini ja heroini tulivat markkinoille. Eurooppaan verrattuna Suomi on säilynyt melko hyvin huumausainekäytön syrjäalueena. Kahden viimeisen vuoden aikana tilanne on kuitenkin huonontunut nopeasti. Käyttäjien ja kokeilijoiden määrä on kasvussa ja heidän keski-ikänsä on laskenut. Keskuksena toimii Helsinki.

Mistä huumeet tulevat?

Huumeet ovat tuontitavaraa. Itä-Euroopan osuus on kasvussa; muita tärkeitä länsimaisia tuottajamaita ovat Espanja ja Portugali. Kokaiini, heroini ja oppiumi, joka on Suomessa suhteellisen harvinaista, tuodaan pääasiassa Kolumbiasta, Pakistanista, Afganistanista, Intiasta, Libanonista ja Venäjältä.

Huumerikollisuus:

Rikollisuus on kasvussa, sillä huumeiden käyttö vaatii rahaa ja sitä hankitaan rikoksia tekemällä. Tavallisimpia keinoja ovat murrot, ryöstöt, huumeiden välittäminen ja varkaudet sekä varastetun tavarantoimittamisen myynti. Vuosittain Suomessa vain noin 1000 henkeä syytetään huumausainekäytöstä. Huumausainekäytön mukaan jaoteltuna tilasto on:

kannabis 60 %
lääkkeet 3 %
amfetamiini 14 %
muut 23 %.

Merkittävää on, että rikoksista tuomitut ovat yhä nuorempia, jopa alle 18-vuotiaita. Ongelmia tuottaa osittain vanhentunut lainsäädäntö. On jopa herännyt keskustelua rikosoikeudellisen vastuun ikärajan alentamisesta.

Yleisimmät huumausaineet ja niiden vaikutukset:

Keskushermostovaikutuksen (aivot ja selkäydin) perusteella päihteet luokitellaan kolmeen pääryhmään seuraavasti:

1. aistiharhoja aiheuttavat aineet (kannabis, LSD)
2. keskushermostoa kiihottavat aineet (amfetamiini, kokaiini)
3. keskushermostoa lamaavat aineet (morfiini, heroiini)

Kannabis ("pilvi"):

Vaikutuksia: muistin toimintaa heikentäviä, aistiharhoja aiheuttavia ja rauhoittavia. Hasis on vaikutuksiltaan yleensä 5-10 kertaa marihuanaa voimakkaampaa.

Kannabiksen käyttöön voi liittyä aggressiivisuutta, pelkotiloja, ahdistuneisuutta ja vainoharhaisuutta. Yksi hasissätkä, "paukku", säilyy ihmisen aivoissa keskimäärin 3 kuukautta. Hasis saa aikaan henkisen riippuvuuden, jonka aste on yksilöllinen. Kannabiksen on osoitettu heikentävän suvunjatkamiskykyä ja elimistön vastustuskykyä. Kannabis-tuotteet vaikuttavat haitallisesti myös hormonitasaamiseen ja ne siirtyvät sikiöön raskauden aikana.

LSD ("matkat"):

Vaikutuksia: LSD on voimakkain tunnettu aistiharhoja aiheuttava aine. Sitä kaupataan tableteina, jauheina tai imeytettynä esim. imupaperiin tai sokeriin.

LSD:n käyttö johtaa mielenhäiriötä muistuttavaan tilaan. Seurauksena ovat epätodelliset mielikuvat, muutokset minäntunteessa sekä ajan, paikan ja etäisyyden arviointikyvyssä. Aine voi synnyttää kaikki-voipaisuuden tunteen, jolloin henkilö voi saattaa itsensä hengenvaaraan. LSD saa aikaan voimakkaan henkisen riippuvuuden, joka kasvaa nopeasti. Myös vaara "jäädä tripille" on suuri.

Amfetamiini ("piri"):

Vaikutuksia: Amfetamiinin vaikutuksiin kuuluu voimakas hyvinolonsävyinen kiihotustila. Se lisää pirteyttä ja luo illuusion väsymättömyydestä. Haitoista keskeisimpiä ovat vainoharhaisuus, aggressiivisuus ja mielenhäiriöt.

Amfetamiinia käytetään yleisesti suonensisäisesti. Annostuksen kohotessa haittavaikutukset lisääntyvät. Aineeseen kehittyy nopeasti fyysinen riippuvuus ja sietokyvyn nousu, josta seuraa, että aineen käyttömäärää on pakko lisätä. Yleisiä oireita ovat laihtuminen, unettomuus ja likaisten ruiskujen ja neulojen tartuttamat taudit (maksatulehdus = B-hepatiitti, AIDS, jäykkäkouristus) sekä hampaiden kunnan huononeminen.

Kokaiini ("lumi"):

Kokaiinin vaikutukset ovat samat kuin amfetamiinilla.

Ainetta nuuskataan pulverina sekä otetaan ruiskeina tai poltetaan. Oireita ovat amfetamiinin aiheuttamien oireiden lisäksi usein toistuva nenäverenvuoto ja raajojen vapina. Kokaiinia liikkuu katukaupassa toistaiseksi vähän.

Opiaatit ("hepo"):

Opiateihin kuuluvat mm. heroiini, morfiini ja oopiumi (Suomessa harvinaisuus). Aineita käytetään ruiskeina.

Opiateiden vaikutuksia ovat voimakas hyvinolontunne, jännitykset ja ahdistuksen laukeaminen. Opiateihin kehittyy riippuvuus nopeammin kuin mihinkään muuhun huumeaineeseen. Käyttäjällä on voimakas, pakonomainen tarve saada huumeainetta säännöllisesti. Vieroituseit ovat erityisen tuskallisia: hikoilupuuskia, vapinaa, sydämentykytyksiä, kuumetta, nivelkipuja ja ripulia.

Lääkkeiden väärinkäyttö ("tabut"):

Yleisimmät väärinkäytetyt lääkkeet ovat relaxanteja (rentouttavia lääkkeitä), unilääkkeitä ja yskänlääkkeitä. Erityisen yleistä on lääkkeiden väärinkäyttö yhdistettynä runsaaseen alkoholin kulutukseen. Lääkkeet hankitaan resepteillä käymällä usean eri lääkärin luona tai väärentämällä reseptejä. Nuorten keskuudessa lääkkeiden väärinkäyttö yleistyy nopeasti. Vaikutukset ovat yksilöllisiä ja riippuvat käytetystä lääkkeestä.

Liuottimet ("mömmöt","imppaus"):

Liuottimista haihtuvat höyryt aiheuttavat voimakkaan päihtymystilan. Haihtuvat aineet imeytyvät syvän sisäänhengityksen avulla verenkiertoon.

Vaikutuksia ovat tokkurainen humala, johon liittyy seksuaalisia mielikuvia, kepeyden ja irtautumisen tunteita, uneliaisuutta, tuntoaistimusten heikkenemistä ja sydämen rytmihäiriöitä. Jälkivaikutuksia ovat syvä väsymys ja raukeus sekä voimakas päänsärky. Tinneri aiheuttaa myös kaksoiskuvien näkemistä ja korvien soimista.

Imppaus on yleensä 10-15 -vuotiaiden, jengeissä viihtyvien nuorten ongelma. Ominaista käyttäjille on moniongelmaisuus. Lisäksi käyttö on puuskit-

taista ja "tarttuu" ryhmästä toiseen. Imppaus on erityisen riskialtista, koska annoksen kokoa on vaikea säädellä. Yleisiä seurauksia ovat maksa- ja munuaisvauriot, äkkikuolemat (rytmihäiriöt) ja aivovauriot. Vaikka liuottimia käytetään huumeina, niitä ei luokitella huumeaine-asetuksessa.

Yllä oleva informaatio osoittaa kiistatta, että huumeiden käyttö vaikuttaa käyttäjän terveyteen ja sosiaalisiin suhteisiin haitallisesti. Pitkäaikainen "koviin" huumeiden käyttö saattaa jopa saada aikaan persoonallisuuden muutoksia, jotka saattavat jäädä pysyviksi myös käytön lopettamisen jälkeen. Huumeaineiden väärinkäyttäjät ovat yleensä moniongelmaisia. Yleensä vaikeudet ilmenevät ennen kaikkea sosiaalisessa kanssakäymisessä.

Yleisintä narkomaaneilla on eri aineiden sekkäyttö, joka lisääntyy nuorison keskuudessa mm. bailauskulttuurin välityksellä. Ympäristön vaikutus on suuri ja nykytrendi, joka ei kunnioita auktoriteetteja, helpottaa huumeiden leviämistä. Lisäksi huumeongelmaisten hoito Suomessa on vielä lapsenkengissään. Hoitoon hakeutuminen ja sinne pääseminen on vaikeaa. Hoitopaikkoja pyritään kuitenkin lisäämään. Ongelman muodostaa ennen kaikkea rahoitus. Kuitenkin yhteiskunta tiedostaa nykyisin ongelman vakavuuden ja hoitomahdollisuudet kehittyvät kaiken aikaa.

Päätoimittaja

MISTÄ TIETOA SAA?

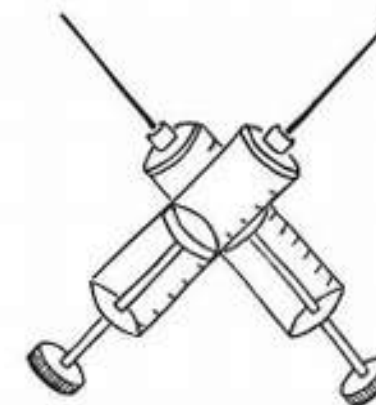
HYKS:n huumevierotusyksikkö
Osoite: Tukholmankatu 8 F,
 00290 Helsinki
Puhelin: 90 - 471 5482

Hietalinna-yhteisö
Osoite: Hietaniemenkatu 5,
 00100 Helsinki
Puhelin: 90 - 447 766

Irti Huumeista ry
Osoite: Lönnrotinpuistikko 5 A 9,
 00120 Helsinki
Puhelin: 90 - 602 400

YAD/Youth Against Drugs ry
Osoite: Linnanrakentajantie 16,
 00810 Helsinki
Puhelin: 90 - 785 727

Kaikki tiedot perustuvat Suomen Punaisen Ristin keskustoitimiston antamaan informaatioon ja sen julkaisemaan "Huumeet - tiedä, ehkäise ja auta" -julkaisuun.

Esa Saarinen sykkähdytti Ressuja

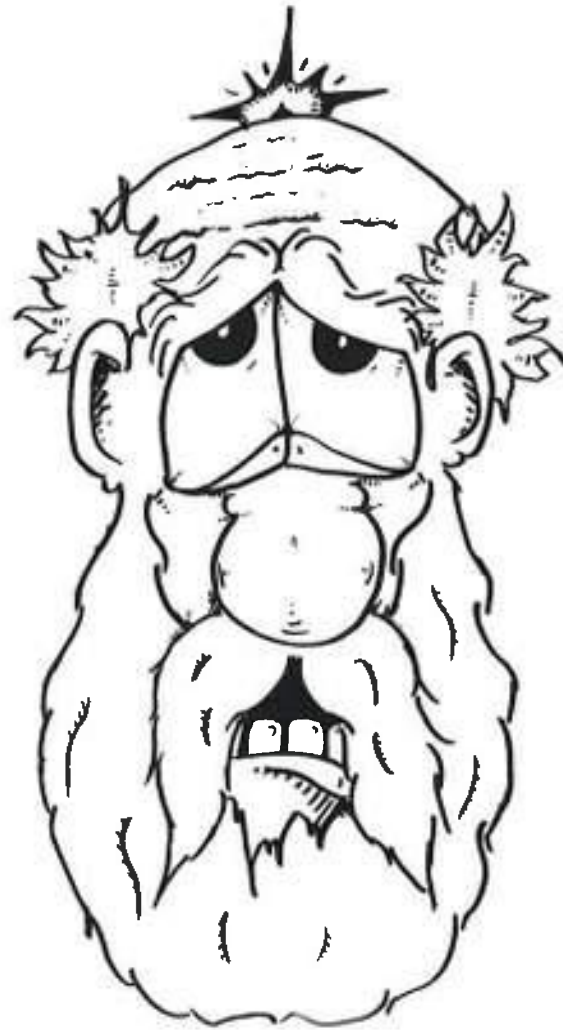
Viime syksystä lähtien kaikki Suomen lukiolaiset opiskelevat yhden tai useampia filosofian kursseja. Jostein Goorderin *Sofian maailma* -menestysromaani johdattelee nuoria filosofisten kysymysten pariin helpotajuisesti. Viime vuoden medialemmikki oli Suomen kaikkien aikojen nuorin tohtori Pekka Himanen, jonka väitöskirjan aiheena oli brittifilosofi Bertrand Russellin uskonkäsitykset. Filosofia on syöksähtänyt suomalaisten tietoisuuteen, kun taas Keski-Euroopassa se on aina ollut yksi arvostetuimmista tieteistä.

Kuka on Esa Saarinen?

Filosofi Esa Saarinen on jo vuosia toiminut tieteen- ja airueena Suomessa. Räikeästi pukeutuva mediafilosofi on tuonut julki mielipiteitään mm. City-lehdessä, Imagessa ja Suomen Kuvalehdessä. Hän on tunnettu filosofiireissä esim. Ranskassa, Englannissa ja U.S.A:ssa, ja jokaisella suomalaisella on mielipide populistisesta aikalauskriitikosta. Kaikki eivät tosin tiedä hänen olevan filosofi.

Ressuille Esa Saarinen on tuttu vähintään hänen *Filosofia*-oppikirjansa kautta. Sen ja lehtori Juha Savolaisen avulla filosofian maailma on auennut tai ainakin raottanut porttiaan tiedonjanoisille. Filosofia I -kurssin finaalinä oli kirjan tekijän vierailu koulusamme 10.2.1995. Violettiin pikkutakkiiin ja ruusu-kuvioiseen satiinipaitaan pukeutunut oikea julkkis oli perjantai-iltapäivän piriste. Viiniry-päle-päärynäkuosinen skraka ei onnistunut varastamaan pääosaa itse persoonalta.

Esa Saarinen kiinnostui filosofiasta lukiolaisena ja nappasi käsiinsä Bertrand Russellin *Länsimaisen filosofian historia*-teoksen. Ylioppilaaksi päästyään nuori hyvinkäläinen muutti Helsinkiin opiskelemaan teoreettista filosofiaa yliopistolla. "Minun mielestäni todellinen herrasmies ei väittele yli 25-vuotiaana", hän kuvaa silloista asennettaan. Esa Saarinen väitteli tohtoriksi 24-vuotiaana. Nuoren Saarisen ihanteita olivat Georg von Wright, 'todellinen stara', ja Jaakko Hintikka, 'itsevarma maailmantähti'. Saarinen toimi yliopistolla Hintikan tutkimusassistenttina, mutta laajensi toiminta-alueitaan vähitellen laitoksen ulkopuolelle. "Aloin kiinnostua akateemisen maailman ulkopuolisesta todellisuudesta, etenkin medioista. Halusin olla toimiva agentti mediassa ja tutkia todellisuutta sitä kautta. Mediasyöksähdyksiäni ja tieteellistä tutkimustani yhdistää tietty asenne maailman edessä. Pysin aina ottamaan ongelma-

massan haltuuni, sukeltaa ongelma-alueeseen ja löytää ratkaisun sillä tavoin."

Kuutosvaihteella eteenpäin...

Esa Saarisen elämänsenteelle ominaista on intensiteetti. "Jutut on tehtävä täysillä läpi. Ystävänä ralli-autoilija Ari Vatanen on tästä hyvä esimerkki. Ari pyysi mut mukaansa koeajamaan uutta Subaruaan ja kyllä mun täytyy sanoa, että ralliautoilu on jotain järjestyttävää. 140 km/h moottoritiellä ei ole mitään verrattuna 180 kilometrin tuntivauhtiin soratiellä. Ari veti koko pätkän kurvineen kuutosvaihteelle ja samaan mä pyrin duuneissani. Saavuttaaksesi jotain sun täytyy olla rohkea. Täytyy myös tehdä uhrauk-

sia. Mustakin luullaan, että mä vaan istun Pipsan kanssa Ekbergillä odottelemassa Anna-lehden kutsua fotosessioon. Oikeesti mä oon tehnyt 60-tuntisia työviikkoja jo helvetin monta vuotta."

Kirjailija Saarinen

Kirjoittamisessa Saarinen pyrkii samaan intensiivisyyteen kuin muussa elämässä. Kun filosofiassa oli päätetty tehdä kaikille yleinen oppiaine lukiossa, oppikirjakustantamot kääntyivät Saarisen puoleen ja ehdottivat yhteistyötä. Ensimmäinen vastaus oli jyrkkä ei. "Sana oppikirja ei resonoi myönteisesti mun korvissani. Oppikirjat edustavat kuria ja ahdistusta. Niissä tiedoista yritetään tehdä valmis paketti, ja samalla aliarvioidaan lukijaa."

Saarinen päätti kuitenkin kirjoittaa WSOY:lle filosofian oppikirjan kustantamon luvattua hänelle absoluuttisen kontrollin prosessissa. Sivumäärä rajoitettiin silti kahteensataan. Kirjasta tuli 300-sivuinen. "Empiiriset tutki-mukseni osoittivat, että kukaan ei halua lukea oppikirjoja. Siksi kirjastani piti tulla niin sytyttävä, että se imaisee lukijan mukaansa, eräänlainen antioppikirja." Tuloksena *Filosofia* on tyyli-iltään ja visuaaliselta ilmeeltään poikkeava oppikirja. Se on hyvin paljon Esa Saarisen näköinen. Tekijän nimi kannessa on kirjoitettu kolme kertaa suuremmilla kirjaimilla kuin teoksen nimi. Kirjan graafinen suunnittelu on Marjaana Virran käsialaa. Hänen kokemattomuutensa oppikirjojen suunnittelussa oli Esa Saariselle suositus. "Visuaaliset kysymykset ja tyyli ovat mulle tärkeitä. Rakastan kirjoja esineinä. Marjaana oli mulle ainoa vaihtoehto graafiseksi suunnittelijaksi, vaikka WSOY vähän takeltelikin." Kirjoittaessaan Saarinen kuvitteli filosofianopettajan ylipainoiseksi väsähtäneeksi jämsänkoskelaiseksi ussanmaikaksi, joka opettaa ainetta tahtomattaan: "Jos maikka on ikävä, vaaditaan innostava jees-kirja."

15 000 kirjaa omistava Saarinen suosittelee etenkin klassikoihin lehtelevää lukutapaa. "Välähdysteknikka" tarkoittaa minuutin intensiivistä lukemista mistä tahansa kirjan kohdasta. Valmiiksi purekellun oppikokonaisuuden sijasta hän pyrki samaan kirjaan sytykkeellisyyttä. "Seitsemän-kymppisenä mä alan pukeutua aina vaaleanpunaiseen smokkiin. Olisi siistiä, jos kun mä vanhana hyypiönä istuisin smokissani Ekbergillä edelleen upean Pipsan kanssa, sinne tulisi joku mun kirjan lukenut jämsän-koskelainen. Jos se sanoisi, että kirja, vaikka vaan yksi lause teki sen elämälle jotain, mä olisin onnellinen. Jos se vaikka muistaisi kohdan 'Ja järki jyrää'." Saarinen muistaa kuitenkin mainita "more conservative -tyypeille", että hänen kirjansa on myös markkinoiden laajin filosofian oppikirja.

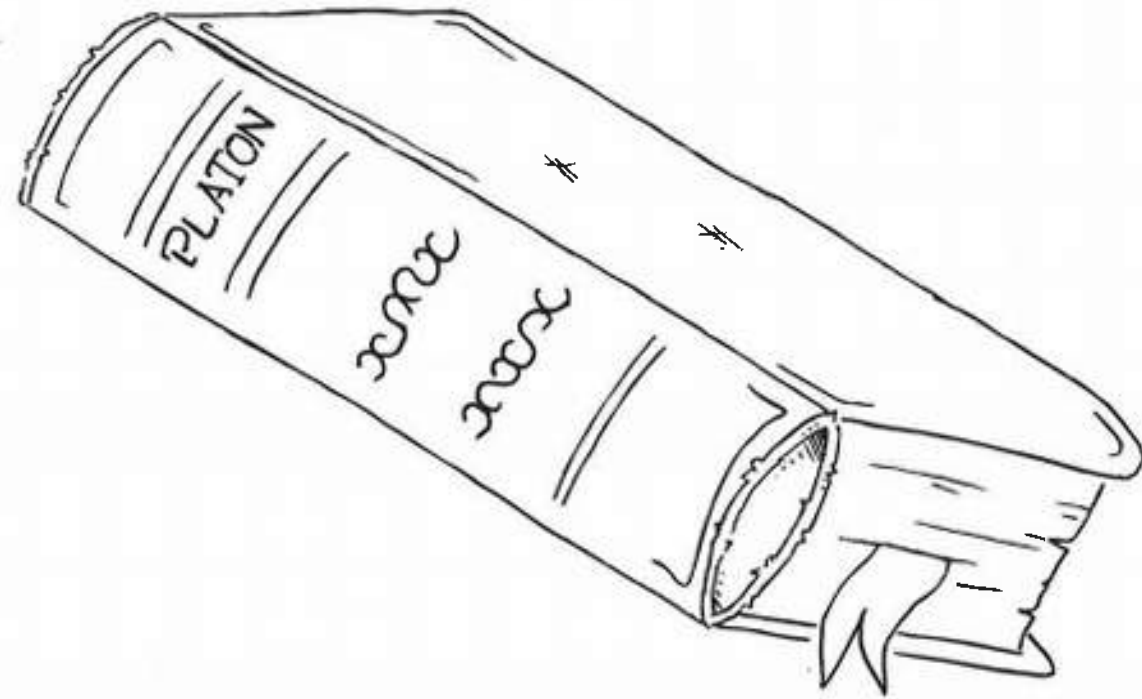
Pipsa

Saarisen puheessa vilahtaa usein Pipsa Pallasvesa, filosofin rakastettu muusa, jolle kaikki tämän teoksetkin on omistettu. "Tää kirja on puhuttu Pipsalle meidän saunassa, mikä ohjasi ilmaisua ymmärrettävämmäksi kuin esim. teoksessani *Länsimaisen filosofian historia huipulta huipulle*. Pipsa, kuningatar, on järjestyttävä henkilö. Hän on tietynlainen, heh, valovoima mulle. Räväkkä daami." Vuosisadan rakkaustarinasta saa aavistuksen, kun kännykän pirinä keskeyttää tilaisuuden. Esa Saarisen ääni on hellä: "Haloo. Pipsa, rakas. Mä olen täällä Ressun lukiossa. Me ollaan puhuttu melkein vaan susta... Kulta, mä tulen sinne suoraan täältä."

Saarisella tuntuu olevan mieletön itsetunto. Hän on tyytyväinen itseensä, mutta samalla niin rehellinen, ettei itsetietoisuus ärsytä. "Ei mulla ole mitään roolia. Yritän olla jäännöksettä se, mikä olen." Yleiskielteisyydestä ja vähäisestä kiitoksen kulttuurista huolimatta Suomikin on Saarisen mielestä "kova juttu". "Tämä on täydellinen yhteiskunta, jonka pienuuden ansiosta kaikki funktiot ovat helposti saavutettavissa. Muualla mä en vois tosta vaan soittaa ministerille ja sopia tapaamisesta sen kanssa." Esa Saarisen myönteisyys on ihailtavaa: "Kyllähän mä suunnittelin kaikkea hienoa, mutta en olisi kuvitellut elämän olevan näin upeeta. Elämä on taide-teos, performanssi."

Heli Suominen

TEE-SE-ITSE -PUHE

Enemmän tai myöhemmin joudut äidinkielen tunnilla pitämään puheen luokan edessä. Et kuitenkaan keksi mitään järkevää aihetta, pelkää esiintymistä, änkytät ja hikinorot valuvat otsallasi. Tai sitten sinulla ei yksinkertaisesti ole aikaa puheen laatimiselle. Mutta ei hätää: tässä on vastaus rukouksiinne -

loputon puhe. Aloita lukeminen paperin ylälaidasta ja siirry vapaasti nuolien osoittamassa järjestyksessä virkkeestä toiseen, kunnes olet puhunut tarpeeksi. Hämmästyttä opettajasi ja kerää pisteet kotiin.

Vanhemmat ja muksut

Aina on ollut olemassa dilemma lasten ja heidän vanhempiansa välillä. Kummankaan eivät tunnu ymmärtävän toisiaan. Vanhemmat saavat sappikiviä, koska heidän ihana jälkikasvunsa ei olekaan sitä mitä sen olisi haluttu olevan, ja lapset taas kiroavat niitä fossiileja, jotka ovat koko ajan jakelemassa mitä hyödyttömimpiä määräksiä. Valitettavasti lapset ovat yleensä ne, jotka tässä taistossa jäävät alakynteeseen. Heidän sanallaan kun ei tunnu olevan kovinkaan paljon arvoa tässä maailmassa.

Kohtuuttomia odotuksia

Vanhemmilla on usein kohtuuttomia odotuksia lapsia kohtaan. Yksi näistä on kunnioitus ja sokea tottelevaisuus. Vanhemmat odottavat lapsiltaan kunnioitusta, pelkästään sillä perusteella, että he sattuvat olemaan ne, jotka ovat tuoneet sinut tähän maailmaan. Ylläri ylläri! Se ei toimi niin. Itse asiassa isänä tai äitinä olo ei tuo mukanaan mitään muuta kuin velvollisuuksia, sekä lakisääteisiä että moraalisia. Raamattu sanoo, että pitää kunnioittaa isäänsä ja äitiänsä. Olen samaa mieltä tiettyyn pisteeseen sakka. Vanhemmilla yleensä on enemmän elämäntaitoa kuin lapsilla, mutta antaako se heille oikeuden jyrätä lapsiensa asioiden ohji ja yli, silloin kun sattuu huvittamaan??? Miten heidän omat asiansa tuntuvat aina olevan paljon tärkeämpiä kuin sinun vaivaiset huolesi? Mutta kuten jo totesin, ei lapsilla ole sananvaltaa.

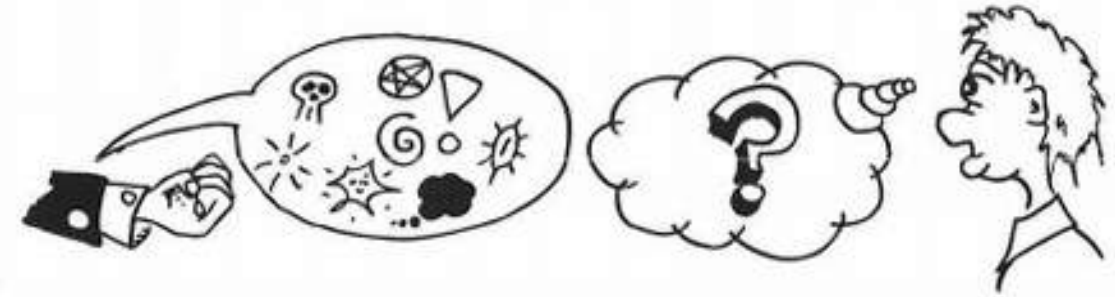
Ja pianonsoittoa...

Useimmat vanhemmat haluavat lapsiensa menestyvän, sekä koulussa että harrastuksissaan, mikäli nuo harrastukset ovat vanhempien mielestä "kehittäviä". Mutta miksi? Usein syy on jokin muu kuin se, että he haluaisivat lapsen itsensä kehittyvän. Olen kuullut monet vanhemman pröystäilevän sillä, miten hieno ja maineikas hänen poikansa tai tyttä-

rensä on. He haluavat esitellä lastensa taitoja muille. He haluavat muiden kadehtivan heitä. Tämä on ihan samanlaista toimintaa kuin se, mitä lapset harrastavat: esittelevät uusia hienoita lelujaan ja pelejään saadakseen kunnioitusta ja arvostusta. Paitsi että esittelyn kohteena tällä kertaa onkin elävä olento, jolla (valitettavasti) on oma mieli ja tahto. Sairasta!

Jokaisella on oma elämänsä

Toisilla taas on mielessä oman elämänsä uudelleen eläminen. Joillankin vanhemmilla on tarve elää oma lapsuutensa uudelleen lastensa kautta. Ehkä heitä rasittaa jokin asia joka on jäänyt lapsena tekemättä, kuten jonkin instrumentin soittamisen oppimatta jättäminen. Nyt he pakottavat omat lapsensa soittamaan, jotta pääsisivät eroon traumaistaan. Tästä seuraa kaksi asiaa: lapsi rupeaa inhoamaan

tätä pakkoa, eikä aikuinen kuitenkaan pääse eroon pakkomielleestään. Mitä hyötyä koko asiasta sitten oikein on? Ei mitään! Se on vain omien ahdistustensa siirtämistä seuraavalle sukupolvelle. Ei lapsia pidä hankkia sen vuoksi että saisi elää oman lapsuutensa uudelleen!

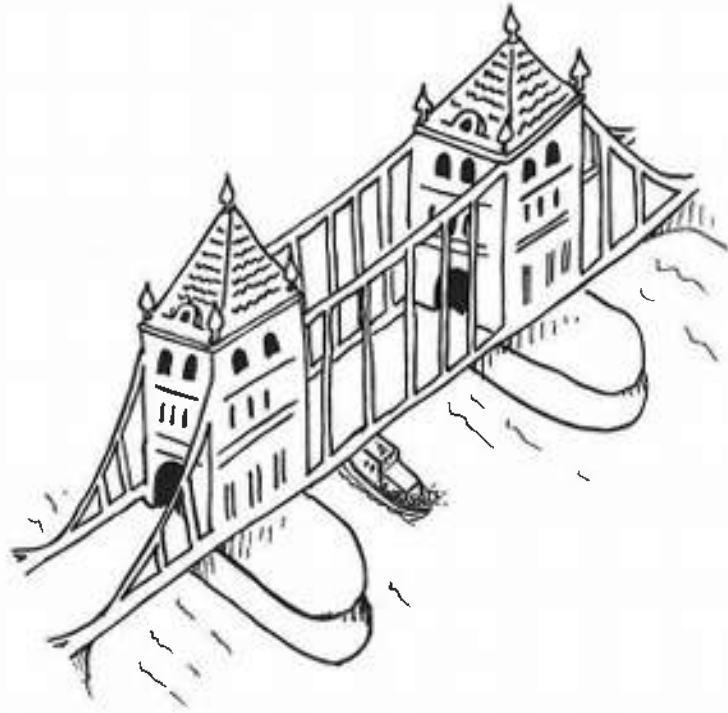
Ihmisten pitäisi tajuta, että lapsillakin on ajatus-

toimintaa. Eivät he ole pelkkiä robotteja, olioita ilman mielihaluja, joita pitää ohjailta joka käänteessä. He ovat ihmisiä, joille ei voi noin vain tuputtaa oppeja olettaen, että vastalauseita ei tule. Opastusta kyllä kaivataan, mutta me kaikki opimme asiat omalla tavallamme, omista kokemuksistamme.

nimim. Justus

Ressut Lontoossa

Koulumme oppilaat Niina Hautamäki, Keijo Vähähyppä ja Juha Huiskonen olivat edustamassa Suomea Euroopan tiedeviikoilla. He osallistuivat Lontoon Science Museumin järjestämään tapahtumaan "The New Genetics - A Debate for Young Europeans" viime vuoden marraskuussa. Osallistujina oli 42 nuorta seitsemästä Euroopan maasta ja joukko asiantuntijoita. Keskustelu- ja väittelyaiheet liittyivät uuden biotekniikan sovellusten hyötyihin ja haittoihin, tyyliin: "Pitäisikö geneettisesti muunneltuja eläimiä käyttää lääkeaineiden tuotannossa?"

Matkaan...

Varhain perjantaiamuna tapasimme Helsinki-Vantaan lentoasemalla loput seurueesta: kolme Seinäjoen lukiolaista, heidän biologian opensa, prof. Ismo Ulmasen Orion-yhtymästä ja Pekka Korvenkontion Heurekasta. Perillä majoituimme vaatimattomaan mutta mukavaan hotelliin lähelle Science Museumia. Viikonlopun aikataulu oli hyvin tiivis. Päivät keskustelimme muiden nuorten kanssa, vaihdoimme mielipiteitämme uudesta bio-tekniikasta ja kuuntelimme asiantuntijoiden esitelmiä. Rakensimme myös kaksimetrisen DNA-mallin, eristimme DNA:ta sipulista ja kerroimme itsestämme videolle,

joka ikävä kyllä jäi näkemättä. Tiedotusvälineet seurasivat tapahtumaa tiiviisti. Meitä haastattelivat mm. The European, BBC ja The Music Television. Välillä nautimme englantilaiseen tapaan kylmän lounaan tai teetä ja keksejä.

Asiaan...

Jäi aikaa sentään muuhunkin. Ihmettelimme aamukävelyllä oravia Hyde Parkissa, teimme edullisia kirjalöytöjä Dillon'silla, söimme Heurekan laskuun Hard Rock Cafessa ja matkustimme ristiin rastiin metrolla. Illalla tutustuimme Lontoon mukaviin pubeihin ja ja upeaan yöelämään.

Himaan...

Kotimatka sujui yliväsyneissä mielen-tiloissa tunnin yönien jälkeen.

Juha Huiskonen

Mekö velttoja?

Usein opiskelijaelämä tuntuu henkisesti olevan yhtä hikistä punnerrusta mutta sen vaarana on ruumiillinen veltostuminen, mikä taas vaikuttaa henkiseen vireyteen. Kun on päivän harjoittanut istumalihaksiin koulun penkillä, on helppo jatkaa samaa rataa myös kotona TV:n ääressä. Tällainen yksipuolinen treenaus ei kuitenkaan kasvata muuta kuin takapuolta.

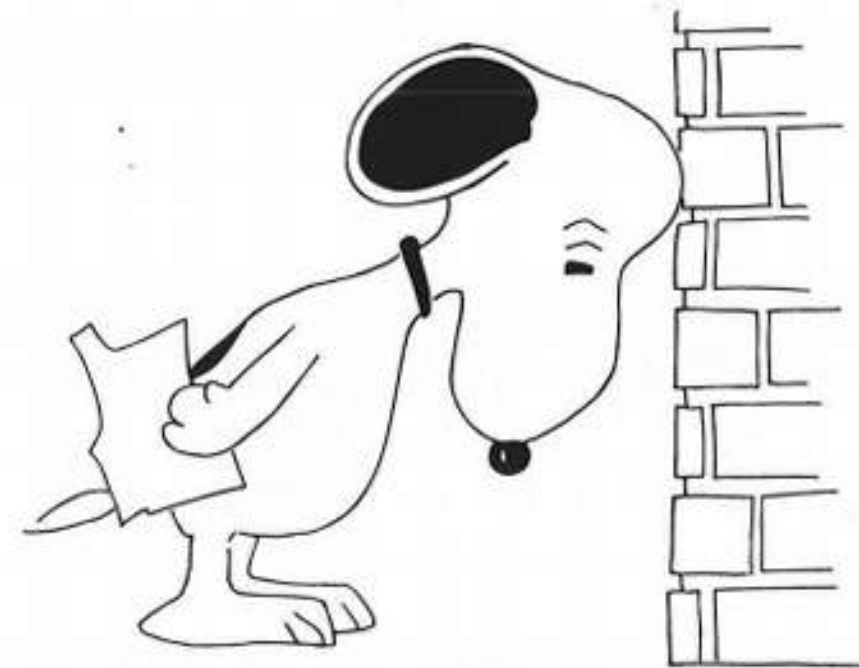
Fyysisen kunnan ylläpito vaatii terveellisiä elintapoja, hieman aikaa ja vaivaa, mutta ei suuria uhrauksia. Seuraavia ohjeita noudattaen on helppo pitää itsensä pirteänä opintojen lomassa.

1. Nuku kunnolla! Kun nuorena nukkuu, se on kuin pistäisi rahaa pankkiin. Väsynyt ihminen on äkäinen eikä pysty keskittymään kunnolla. Jos siis pääset nukkumaan vasta myöhään illalla, nuku vastaavasti pidempään aamulla.
2. Jätä kotoa lähteminen mahdollisimman viime tipaan. Kuljet luonnostaankin nopeammin, kun näet bussin tms. jo saapuvan vaikka matkaa pysäkeille olisi vielä muutama sata metriä. Lopussa voit ottaa jopa muutaman juoksuaskeleen.
3. Kouluun saapuessasi laahusta luokkaan mahdol-

lisimman hitaasti jokaista jäsentäsi venytellen.

4. Voit jatkaa venyttelyharjoituksia myös tunnilla: kurota vuoronperään käsiäsi kohti kattoa - opettaja saattaa jopa luulla sinun viit-taavan ja antaa plussaa tuntiaktiivisuudestasi.
5. Kumpaa teet mieluummin:
  - syöt huonosti (kaikkea terveellistä) ja elät pitkään
  - syöt hyvin (kaikkea epäterveellistä) ja kidut täällä hieman lyhyempään?
6. Jos haluat kehittää jalkalihaksiasi, sinun kannattaa järjestää valintasi siten, että joka toinen tunti on kolmannessa kerroksessa ja joka toinen ensimmäisessä.
7. Tunge aamulla laukkusi täyteen kirjoja, myös sellaisia, joita et tässä jaksossa tarvitse. Repun raahaminen kehittää kummasti selkä- ja hartialihaksiasi.
8. Rentoudu aina kun voit, muista kahvitauot.
9. Koulun loppuessa asetu jo hyvissä ajoin lähtövalmiiksi ja kellon soidessa poistu paikalta mahdollisimman rivakasti.
10. Pingottamalla ei pääse pitkälle. Tärkeämpää on taipuisuus. Reipasta opiskelijaelämää ei voita muu kuin vielä reippaampi opiskelijaelämä.

Laura West

**TIESITKÖ, ETTÄ
SUOMEN
SUURIN
KIELIMATKOJEN
JÄRJESTÄJÄ
ON MYÖS
KALEVANKADULLA?**

*Kansainväliset
Kielimatkat*

Kalevankatu 44, 00180 Helsinki, puh. 602 633.

PS. EF:stä myös Leirikoulut, vaihto-oppilasohjelmat ja aikuisten kielikurssit!